Вівторок, 18 червня 2002 року. № 109 (2860)

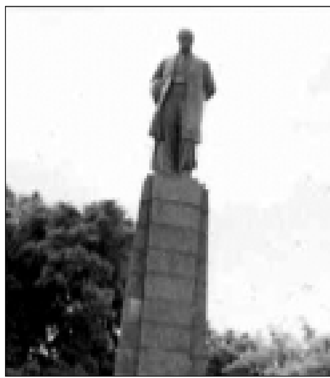
Ціна договірна

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1651 р. Розпочалася битва під Берестечком. ■ 1681 р. Народився Феофан Прокопович, письменник та церковний діяч. ■ 1939 р. У Каневі відкрито пам'ятник Шевченкові на його могилі. ■ 1943 р. Розпочався Карпатський рейд партизанського з'єднання під командуванням С. А. Ковпака. ■ 1974 р. Помер маршал Жуков, чотириджи Герой Радянського Союзу. Від імені СРСР приймав капітуляцію гітлерівської Німеччини.

Майбутнього гідний лише народ, який вміє берегти свої святині

▼ 9

Правоцентристи щасливі

▼ 11

Писанковий край

▼ 12

ОФІЦІЙНО

Уряд перед іспитом

За місяць роботи Верховної Ради нинішнього скликання на її розгляд надійшло 189 законопроектів. Якщо додати більш як 100 проектів законів, що залишилися з минулої сесії, то загалом на розгляді комітетів ВР перебуває 328 таких документів.

Називаючи ці цифри на погоджувальній нараді голів парламентських комітетів та фракцій, Голова Верховної Ради Володимир Литвин нагадав, що згідно з календарним планом до завершення нинішньої сесії — лише 12 пленарних засідань. Причому, за його словами, третину часу можуть забрати так звані урядово-бюджетні питання. А точніше — звіт Кабінету Міністрів про виконання Держбюджету-2001, парламентські слухання з питань бюджетної політики на 2003 рік, день уряду, програма його діяльності.

(Закінчення на 2-й стор.).

Дні Сумщини у Москві

У Москві, в Культурному центрі України, що на Арбаті, відбувається торгово-промислова виставка «Дні Сумщини у Москві».

У той час, коли на Манежній площі росіяни, під наглядом двох тисяч міліціонерів, журилися програшем російської збірної на чемпіонаті світу в Японії, в Культурному центрі України зібралися представники бізнесових кіл, політики, діячі культури і науки України і Росії на відкриття «Днів Сумщини у Москві». Заходи проходили під патронатом президентів Росії та України. Гості виставки високо оцінили чудово оформлені стенди, що рекламували підприємства Сумщини, чарівну українську пісню у виконанні фольклорного ансамблю, вернісаж митців, експозицію краєзнавчого музею, фотовиставку «Сумщина православна» і, звичайно ж, чарку горілки «з перцем» під смакове українське сало.

(Закінчення на 11-й стор.).

Переговори щодо компенсацій

Сьогодні в Києві відбудуться переговори голови правління німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» Міхаеля Янзена і генерального уповноваженого фонду Гюнтера Заатхоффа з українськими партнерами — Українським національним фондом «Взаєморозуміння і примирення», НБУ, а також з представниками об'єднань жертв нацизму. Вони обговорюватимуть проблему виплати компенсацій українським остарбайтерам.

СТАРІ — ЦЕ МИ, ТІЛЬКИ ПІЗНІШЕ

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На заході життя вони кидають питальні погляди у своє вчора. Що робили не так, коли отримали таку старість?..

Не коріть їх за те, що вони наївні, як діти, адже все ще сподіваються повернути свої заощадження, які давно хтось проїв. Не коріть їх за те, що вони ранимі: вам теж хотітиметься тепла та уваги, коли підступить зима. Не коріть за те, що вони до того ж терплячі, бо вміють чекати. Подачок держави, пільг, елементарної шани...

Українські знавці з питань старості — геронтологи — пророкують зростання літнього населення до 2050 року майже вдвічі. Це станеться тоді, коли нинішні керівники країни або вже навіть їхні діти, також бажатимуть для себе тепла і уваги. Добре, якщо хтось до того часу не позбавить їх безхмарної старості.

Нотатки після зустрічі з геронтологами — на 13-й сторінці.

Постраждали діти

На автотрасі Одеса—Київ, поблизу Умані, великоваговий КамАЗ зіткнувся з автобусом, котрий перевозив дітей.

Унаслідок аварії водій вантажівки помер на місці, водій автобуса та більш як 10 дітей травмовані. Потерпілих доставлено в уманську райлікарню, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Я ВАМ ПИШУ...

Найсвітліша серед газет

Хотіла додзвонитися в передачу «Ложа преси» і заспівати про «Голос України», але в нашому селищі немає телефонів. А їхати до районного центру — нема здоров'я.

З газетою я знайома вже вісім років. І в найближчому майбутньому не збираюся з нею розлучатися. З упевненістю можу сказати, що коли і є щось світле серед газет, то це «Голос України»!

Клавдія КРАВЧЕНКО.

Привілля
Лисичанського району
Луганської області.

У НОМЕР

* * *

Порівняно з минулим, цього року на Дніпропетровщині збіжжя зберуть на третину менше. Головна причина — посушлива весна. Ось чому начальник обласного управління сільгосппроду Олександр Любович вважає, що найактуальнішою для аграрників регіону сьогодні є проблема відродження зрошуваного землеробства.

Колись на Дніпропетровщині кожну п'яту тонну хліба, третину землефуражу і кормів та всі овочі вирощували на поливних землях. Сумно, але факт: майже 70 тисяч гектарів зрошення уже навіть втрачено назавжди, ще понад сто тисяч гектарів — на межі втрати, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

* * *

Щоб максимально уникнути втрат вже й так наполовину втраченого кримського урожаю, побоpотися за кожен колос, півострів об'їхали спеціальні групи, в які увійшли співробітники технагляду, автоінспекції, МВС і пожежної служби. Переджнивна перевірка виявила, що в Криму 87 відсотків комбайнів давно відпрацювали свій ресурс і потребують заміни. Нестача запчастин така катастрофічна, що аби відремонтувати один агрегат, розбирають інший. Немає коштів не тільки на нову зернозбиральну техніку, а й навіть для обов'язкового нині оснащення тракторів електростартерами, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

* * *

Уже вдруге на Миколаївщині пройшли Дні польської культури, організовані миколаївським обласним товариством поляків з допомогою філії Національного університету культури і мистецтв. У рамках свята прочитано лекції з історії Польщі, відбулися концерти класичної музики польських композиторів, фольклорного ансамблю Болеславецького Центру культури, ансамблю «Поможе» зі Щецина, свята меса за Польську землю в костьолі св. Йосипа, інші заходи.

Цього року польському товариству на Миколаївщині виповнюється п'ять років.

Ощадбанк отримав від уряду 16,9 млн. гривень для виплати компенсацій вкладникам

Уряд перед іспитом

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Початок на 1-й стор.).

Питання непрості. Скажімо, лідер фракції КПУ Петро Симоненко нагадав на засіданні, що вони мають розглядатися у комплексі, щоб, як він сказав, уряд не надіслав парламенту «черговий папір» з нереальними цифрами. А загалом до запропонованого проекту порядку денного нинішньої сесії передбачено внести 107 питань. 14 із них визначені Президентом як невідкладні. Ще 25 документів просить розглянути першочергово Кабінет Міністрів. Серед останніх: про внесення змін до деяких законодавчих актів стосовно відпусток, про оперативно-розшукову діяльність, про боротьбу з корупцією.

Низка законопроектів з пропозиціями Президента стосується проблем погашення заборгованості із заробітної плати та інших видів грошових виплат, посилення відповідальності за несвоєчасну виплату зарплати, внесення змін до Кодексу про працю та Закону "Про оплату праці", що стосуються мінімальної погодинної зарплати, натуральної оплати праці тощо.

Окрім того, у проекті порядку денного і низка законопроектів про організацію діяльності парламентаріїв, проект постанови про утворення тимчасової слідчої комісії з розслідування масових порушень виборчого законодавства під час минулих парламентських виборів та до органів місцевого самоврядування. На найближчий четвер заплановано питання про створення нової Тимчасової слідчої комісії стосовно банкрутства АБ «Україна». Нинішнього тижня передбачено розгляд кількох ратифікаційних питань. Серед них — визначений урядом для найпершого розгляду проект закону стосовно ратифікації угоди між урядами України і Японії про надання японського культурного гранту.

Як зауважили після проведення наради голів фракцій і комітетів її учасники, найдоцільніше було б у вівторок без обговорення ухвалити розклад засідань на тиждень, а проект постанови ВР про порядок денний нинішньої сесії цього дня взяти за основу, щоб у четвер проголосувати в цілому. У вівторок планується звіт уряду про виконання держбюджету 2001 року.

Анатолій БЕНЬ.

Відстань — не перешкода співробітництву

«Незважаючи на віддаленість наших країн, між нами є багато спільного. Зокрема, багато домініканців здобули вищу освіту у вас, а в Домініканській Республіці є українська громада», — заявив під час зустрічі з Президентом Домініканської Республіки Рафаелем Іполіто Мехія Домінгесом Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Особливу увагу він звернув на роль парламенту в ефективності розвитку країни. Тому Володимир Литвин наголосив, що досвід парламентаризму Домініканської Республіки дуже важливий для України. Домініканський президент відзначив важливість розвитку подальшого співробітництва. Адже всі підстави для цього є: обсяг товарообороту між двома країнами у 2001 році збільшився на 48% проти 2000-го і становить 20,658 мільйона доларів.

Сьогодні Президент — на парламентській трибуні

Довгоочікуване щорічне послання глави держави буде виголошене з парламентської трибуни на вівторковому засіданні, тобто сьогодні. Про це на прес-конференції заявив Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Відповідаючи на неодноразові запитання журналістів, керівник парламенту підкреслив, що Леонід Данилович виголосить послання особисто. Якщо його не виголосить Президент України, то питання не буде слухатися, сказав Володимир Литвин. Водночас він уточнив, що «послання — це виступ, який не обговорюється».

Після цього парламент, за словами його керівника, заслухає звіт уряду про виконання бюджету-2001, потім розгляне бюджетну резолюцію і в четвер з цих двох питань ухвалить відповідне рішення, якщо його не вдасться прийняти у вівторок. До речі, день уряду пропоновано провести 9 липня. Володимир Литвин висловив власну оцінку поданій на суд парламентаріїв бюджетній резолюції і прогнозує розгляд програми діяльності уряду після схвалення бюджету наступного року. А сам бюджет, на його думку, найпевніше, доведеться приймати на старій податковій базі. Докладніше про все це — у звіті з прес-конференції у наступному числі газети.

Анатолій БЕНЬ.

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Завдання — укладення договору

Минулої суботи у столичному Будинку кіно відбувся X з'їзд Соціалістичної партії України. Його делегати одноголосно переобрали Олександра Мороза головою СПУ.

Лідер соціалістів переконаний, що Верховна Рада 4-го скликання нині являє собою «нестійкий баланс пропрезидентських сил і сил, які хочуть зміни системи влади». Завданням фракції СПУ в такій ситуації є «збереження хоча й нестійкої консолідації частини парламенту», представленої чотирма опозиційними фракціями, заявив О. Мороз.

«Нині найголовніше для нас — укладення договору, формування плану законодавчих робіт, який випливає з логіки зміни системи влади», — наголосив голова СПУ.

Другий ряд — на другий поверх

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

«Я не є кандидатом на цю посаду, я народний депутат, лідер фракції, моє місце тут, у сесійній залі — ліворуч другий ряд». Так відреагував на чутки про своє імовірне призначення на посаду глави президентської адміністрації Віктор Медведчук (журнал «ПіК» № 20). Ці слова лідера СДПУ(о) лише на кілька днів випередили указ Президента про призначення Віктора Медведчука.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив: «Призначення Віктора Медведчука <...> не було для мене несподіванкою, оскільки це питання обговорювалось, і я це знав заздалегідь...» Напевно, ніхто не повірить, що кадровий указ Леоніда Кучми виявився повною несподіванкою і для його «головного героя».

Проблема — наша проблема — в іншому. Які зміни в політичному кліматі країни очікуються.

Призначення минулого тижня спричинило шквал коментарів політиків і політологів, які намагалися спрогнозувати подальшу погоду в українській політиці. Якщо скласти докупи всі ці прогнози, то треба готуватися і до «шквальних вітрів з різким підвищенням стовпчика термометра», і розслабитися в передчутті «теплих, ясних і спокійних градусів». Соратник Віктора Володимировича по партії, заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко, наприклад, вважає призначення Медведчука визнанням його особистих достоїнств і ролі СДПУ(о), результативності дій партії. Хоча представник Президента в парламенті Олександр Задорожній передбачає, що відтепер фракцію СДПУ(о) чекають кращі часи: і в моральному, і в чисельному значеннях.

Зрозуміло, що представники «того боку барикад» не поділяють захоплення опонентів цим призначенням. Навіть не дуже революційний у висловлюваннях Віктор Ющенко цього разу вдався до категоричних суджень: рокіровку осіб на посаді глави АП він охарактеризував як «намір влади посилити ті політичні структури, які стали аутсайдерами на парламентських виборах, та ревізію результатів цих виборів». Про думки афористичної Юлії Тимошенко та іронічного Олександра Мороза можна здогадатися, їх не цитуючи.

Автори політичних коментарів багато уваги приділяють не тільки особі самого Віктора Медведчука, а й мотивам президентського рішення. При цьому виходить, що Леонід Кучма керувався як новопробудженою любов'ю до парламенту, так і застарілою неприязню до «суперника». Політолог Михайло Погребінський переконаний, що Президент налаштований на співробітництво з Верховною Радою, а призначення Віктора Медведчука сприятиме зміцненню такого співробітництва. За його теорією, главі держави був потрібен політичний менеджер, і він його запросив. І, отже, Віктор Медведчук тепер втілюватиме миролюбну політику Леоніда Кучми.

Найяскравіше другу гіпотезу озвучив політолог, а від минулого тижня ще й глава парламентського комітету зі свободи слова Микола Томенко: «Призначенням В. Медведчука на цю посаду Леонід Кучма продемонстрував свою зацікавленість у досить жорстких відносинах з парламентом, а також небажання йти на певні компроміси і сприйняття результатів голосування 31 березня». За словами Миколи Томенка, Голова ВР Володимир Литвин і представник Президента в парламенті Олександр Задорожній є прибічниками «партії миру» в оточенні глави держави, в той час коли вся діяльність В. Медведчука як лідера фракції СДПУ(о) характеризувала його найзатятішим прихильником «партії війни». Що означає — політична «холодна» битва триватиме...

Утім, є ще одна причина, яка могла підштовхнути до підписання указу: загрозливе зміцнення «самодостатності донецької республіки» (так останнім часом характеризують свій регіон його керівники). Від перемоги «Шахтаря» до завоювання панівних бізнесових висот — донецькі хлопці «крутішають» не по днях, а по годинах. Ось треба було врівноважити сили конкурентів, розвівши їх по різні боки. Ця теза, як свідчать люди поінформовані, ближча до істини, ніж популярна в певних колах «легенда» про «спадкоємця».

...Лідер СДПУ(о) зайняв кабінет на другому поверсі на Банковій. Вікторові Ющенку прем'єрство може тільки наснитися. Хоча він уже мав би зрозуміти, що то не найкраще сновидіння за нинішніх часів. Мала б зрозуміти і опозиція: якщо вона визначатиме бойові цілі на лінії Тимошенко — Ющенко чи інших «командармів», поразка забезпечена. Ще півбіди, якби локальна. А йдеться, як уже сказано, не про проблеми окремо взятих політиків з їхніми кадровими амбіціями...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

У НОМЕР

З урахуванням специфіки

Минулої суботи Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах на зборах активу Волинської області представив нового голову обласної державної адміністрації. Ним став колишній начальник управління внутрішніх справ у Рівненській області Герой України Анатолій Француз.

Його попередник Борис Клімчук, який десять років стояв на чолі влади краю, отримав призначення на посаду радника Президента України.

Ці кадрові переміщення виявилися дещо несподіваними для волинян. Тим більше, що за десять років керівництва областю Борисом Клімчуком Волинь набагато випередила своїх сусідів у реформуванні економіки. Особливо в аграрному секторі. Помітно зросли також обсяги виробництва промислової продукції. Отож, якщо в 1998 році валовий внутрішній продукт Волині в загальнодержавному становив усього 0,8 відсотка, то за останні три роки він зріс удвічі. Безперечно, на Волині лишається ряд проблем, які перейдуть у спадок новому керівникові. Так, середня заробітна плата в області становить 235 гривень, що значно менше загальноукраїнського показника. Існує також гостра проблема безробіття, яка, щоправда, успішно вирішувалася завдяки близькості кордонів з Польщею та Білоруссю.

Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах у своєму виступі зауважив, що зміна керівництва регіону зумовлена насамперед необхідністю «ефективного використання кадрового потенціалу, який є в Україні, з урахуванням специфіки проблем і завдань на нинішньому етапі і в майбутньому». Особливо з огляду на наближення до України кордонів Європейського союзу та бажання нашої держави інтегруватися у майбутньому в європейські та світові економічні структури.

Анатолій Француз запевнив, що різких кадрових змін на Волині не буде і він забезпечить послідовність у всіх хороших починаннях свого попередника.

Додамо: новий голова Волинської обласної державної адміністрації не тільки генерал міліції, а й член Національної спілки журналістів, має чимало наукових праць і художніх творів.

Володимир КОРОЛЮК, Роман ЖИЖАРА.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Майже 20 членів УНА-УНСО пікетували адміністрацію Президента України, вимагаючи звільнення з-під варти 13 своїх однопартійців, звинувачуваних у масових заворушеннях 9 березня 2001 року.

ФОТОФАКТ

400 дітей-інвалідів і сиріт з інтернатів від 7 до 15 років вирушили зі столиці до дитячого оздоровчого центру санаторного типу «Орлятко», що на узбережжі Азовського моря. Поїхали президентським «поїздом здоров'я-2002», бо організатором акції став Національний фонд соціального захисту матерів і дітей «Україна — дітям».

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

ЮВІЛЕЇ

Щедрий ужинок селекціонерів

Минає 90 років від дня заснування Одеського селекційно-генетичного інституту, що має нині статус ще й Національного центру насінництва і сортовивчення. За час існування закладу його працівниками створено понад 270 сортів і гібридів різних культур, передусім зернових, що широко використовуються в практиці. Сортами селекції цього інституту в Україні щороку засівають 5—6 мільйонів гектарів. Причому сільгосппідприємства, фермери країни мають змогу одержувати насіння найвищої якості безпосередньо з тутешніх дослідних господарств. Пшениці та ячмені одеських селекціонерів здатні давати — це доведено і дослідами, і практикою — по 100 і більше центнерів зерна з гектара. Справу легендарних академіків-селекціонерів Федора Кириченка і Прокопа Гаркавого нині гідно продовжують їхні учні Микола Литвиненко, Анатолій Лінчевський, В'ячеслав Соколов, Анатолій Ляшок, Адольф Стельмах, інші вчені й практики інституту.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

ОФІЦІЙНО

З іпотекою обіцяють аграрний ренесанс

Вітчизняними ланами ходить примара іпотеки. Це, зокрема, коли аграрії зможуть узяти в борг у банку гроші, заклавши своє право на землю. На черговому засіданні Кабміну розглянуто і схвалено проект указу Президента Л. Кучми про розвиток іпотечного кредитування. Після його підписання главою держави парламент розпочне формування законодавчої бази із розвитку такого механізму.

За словами віце-прем'єра Леоніда Козаченка, потрібно вже нинішнього року ухвалити закони, що стосуються реєстрації прав на об'єкти нерухомості, землі, питань, пов'язаних із забезпеченням контролю з обігу векселів та інших документів, які емітуватимуться банками для залучення середньотермінових та довготермінових кредитів.

Як поінформував Л. Козаченко, нині банки України мають змогу надавати для довготермінового кредитування близько 1,5 млрд. грн., водночас на оновлення основних фондів лише агропромислового комплексу потрібні кошти в сумі понад 100 млрд. грн. За даними віце-прем'єр-міністра, задіявши систему іпотечного кредитування, вже у першому півріччі 2003 року вдасться залучити до економіки країни більш як 2 млрд. грн. іноземних інвестицій. Близько 70 відсотків цієї суми прогнозується спрямувати на виробництво сільськогосподарської техніки, майже 25 відсотків — на придбання обладнання для переробки сільськогосподарської продукції.

Леонід Козаченко вважає, що після того, як буде задіяно систему іпотечного кредитування, з'явиться змога залучити кошти інвестиційних банків, пенсійних фондів та інших фінансових структур таких країн, як Німеччина, Франція, Швейцарія. Закордонні банки, сказав він, залюбки підуть на надання кредитів у тому разі, якщо емісійні папери будуть забезпечені заставою у вигляді землі, нерухомості. Іпотечні банки України можуть з'явитися вже у першому півріччі 2003 року, повідомив Леонід Козаченко.

Іван ЛАЗНЮК.

У НОМЕР

■ *Житомир*

У нас скрізь Бабині Яри...

У лісі під Житомиром, біля старого кар'єру, де в роки війни фашисти масово розстрілювали євреїв, відкрито пам'ятник з червоного граніту. «Болем сповнені серця. Не згасне пам'ять про невинно загублені душі» — викарбувано на ньому. В церемонії відкриття разом з керівниками області й міста взяли участь численні гості, в тому числі представники американського конгресу. Гроші на пам'ятник зібрано у США та Ізраїлі за ініціативи уродженців Житомирщини, які тепер живуть за кордоном. Точне місце масових розстрілів допомогла встановити група «Пошук», яку очолює Павло Шмуневський. До того нинішнє покоління житомирян, для яких цей мальовничий куточок став улюбленим місцем відпочинку, не знало про трагедію, яка розігралася тут шість десятиліть тому, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

■ *Кіровоград*

Була б програма музеям на втіху

Півтора мільйона гривень мають намір витратити на Кіровоградщині під програму розвитку музеїв.

Документ, затверджений Кіровоградською облдержадміністрацією, окреслив музейну перспективу до 2005 року. Це і охорона та збереження пам'яток історії, і створення нових краєзнавчих музеїв у райцентрах області. Приміром, ідеться про заснування музею братів Андрія і Миколи Лисенків у Знам'янці, районного музею образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва у Гайвороні, а також відновлення роботи тих музеїв, які останнім часом перестали працювати через брак коштів.

Знайти їх левову частку, втім, мають намір в обласному та місцевих бюджетах. Що заважало робити це раніше, щоб музеї не закривати? Може, й справді, — відсутність програми?

Небезпечний симптом

Корову, хвору на сказ, виявлено минулого тижня в одному з господарств Петрокорбівки Новгородківського району. Труп тварини спалено, а його залишки захоронено у скотомогильнику. Шістьох осіб, які доглядали тварину, госпіталізовано для профілактичного обстеження, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

■ *Черкаси*

Сумне новосілля

У Черкаському обласному онкодиспансері завдяки 50 установам і спонсорам відкрито дитяче онкогематологічне відділення. Лікуватимуть тут дітей, хворих на лейкемію. Відділення розраховане на 30 ліжко-місць. На жаль, хворих на цю небезпечну недугу в області значно більше.

Профілактику дитячих захворювань ускладнює ще й та обставина, що Черкаська область — єдина в Україні, де немає обласної дитячої лікарні. Розпочате майже 10 років тому будівництво дитячого лікувального закладу так і залишилося незавершене, **повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

АКТУАЛЬНО

«Зеніт» — це завжди гарантія

З плавучої платформи «Одіссей» на екваторі в Тихому океані поблизу острова Різдво здійснено уже восьмий пуск українського ракетоносія «Зеніт» за міжнародною програмою глобального освоєння космічного простору в інтересах людства «Морський старт». Знову все пройшло без похибок та відхилень за наміченим графіком, і американський космічний апарат «Galaxy» на задану проміжну навколоземну орбіту виведено з надзвичайно великою точністю. Цей апарат створено для надання послуг з доступу до мереж Інтернету мешканцям Сполучених Штатів і Латинської Америки.

Але чому старти з океанічної платформи реалізаторами унікальної програми визнано за найоптимальніші? Тому, по-перше, що з екватора земної кулі космічні апарати набагато легше і дешевше посилати за призначенням. А по-друге, надійність так званих безпечних і безлюдних пусків саме нашого «Зеніту» — це коли на платформі немає жодної живої душі, працює лише автоматика, а всі команди подаються з віддалі — уже ні в кого не викликає сумнівів і побоювань. Американська компанія «Sea Landch» спільно з КБ «Південне» приступила нині до підготовки пуску чергового супутника зв'язку серії «Galaxy».

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

КОНФЕРЕНЦІЯ

В онкологів — не без проблем

У Чернігові відбулася дводенна міжнародна науково-практична конференція з питань променевої терапії та радіаційної онкології. У ній взяли участь майже 100 фахівців з України, Росії та Канади.

Науковці, лікарі-практики у своїх доповідях ознайомили колег з новими методами лікування онкохворих, окреслили головні проблеми медичних онкозакладів. Зокрема йшлося і про їх недостатнє фінансування — торік на закупівлю онкопрепаратів в Україні було заплановано 47 мільйонів гривень, а виділено тільки 7 мільйонів.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

СЛУЖБА-01

Спалахнув автобус

Від короткого замикання електропроводки на автовокзалі Тернополя згорів автобус, який мав здійснити рейс до райцентру Гусятин. Вогонь спалахнув так швидко й інтенсивно, що за лічені хвилини від ЛАЗу зостався лише каркас. Пошкоджено і частину навісу над пероном. На щастя, ніхто не постраждав.

Це не перша пригода з автобусами в області. Були і тяжчі наслідки. Рухомий склад Тернопільського автопідприємства, якому належав автобус, майже повністю зношений. Кожний вихід у рейс — ризик і для водія, і для пасажирів. Через брак коштів автобусний і тролейбусний парки новою технікою не поповнюються. Вихід знайшли такий: купують за кордоном (у Чехії, Угорщині) машини, які там уже відслужили, — це дешевше.

ФОТОФАКТ

Робітник «Київзеленбуду» Юрій Циганок годує ламу Аскольда. Молодого самця назвали так на честь місця у столиці, де його знайшли, — біля Аскольдової могили.

Фото Івана ФРОЛОВА (УНІАН).

Керівництво Верховної Ради України та голів парламентських комітетів

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України

Геннадій ВАСИЛЬЄВ, Перший заступник Голови Верховної Ради України

Олександр ЗІНЧЕНКО, заступник Голови Верховної Ради України

Василь ОНОПЕНКО, голова Комітету з питань правової політики

Анатолій МАТВІЄНКО, голова Комітету з питань державного будівництва і місцевого самоврядування

Василь ХАРА, голова Комітету з питань соціальної політики та праці

Микола ПОЛІЩУК, голова Комітету з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства

Катерина САМОЙЛИК, голова Комітету з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму

Станіслав НІКОЛАЄНКО, голова Комітету з питань науки і освіти

Лесь ТАНЮК, голова Комітету з питань культури і духовності

Станіслав ГУРЕНКО, голова Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій

Петро ПОРОШЕНКО, голова Комітету з питань бюджету

Сергій БУРЯК, голова Комітету з питань фінансів і банківської діяльності

Юрій ЄХАНУРОВ, голова Комітету з питань промислової політики і підприємництва

Андрій КЛЮЄВ, голова Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки

Валерій ПУСТОВОЙТЕНКО, голова Комітету з питань будівництва, транспорту і зв'язку

Іван ТОМИЧ, голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин

Дмитро ТАБАЧНИК, голова Комітету у закордонних справах

Іван РІЗАК, голова Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи

Володимир МОЙСИК, голова Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності

Володимир СТРЕТОВИЧ, голова Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією

Георгій КРЮЧКОВ, голова Комітету з питань національної безпеки і оборони

Валентин МАТВЄЄВ, голова Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України

Микола ТОМЕНКО, голова Комітету з питань свободи слова та інформації

Геннадій УДОВЕНКО, голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин

Петро ЦИБЕНКО, голова Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів

Борис ТАРАСЮК, голова Комітету з питань європейської інтеграції

Валентина СЕМЕНЮК, голова Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації

Відповідні постанови Верховної Ради України опубліковані в «Голосі України» 30 травня та 11 червня ц.р.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про обрання народних депутатів України членами комітетів Верховної Ради України четвертого скликання

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Обрати народних депутатів України членами комітетів Верховної Ради України четвертого скликання:

Комітет з питань правової політики

БУДАГ'ЯНЦ Микола Абрамович — народний депутат від виборчого округу № 110, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

ГАПОЧКА Микола Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 113, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

ГОЛОВАТИЙ Сергій Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

ЄВДОКИМОВ Валерій Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 9, Автономна Республіка Крим, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ЖЕВАГО Костянтин Валентинович — народний депутат від виборчого округу № 150, Полтавська область, позафракційний;

ЗАДОРОЖНІЙ Олександр Вікторович — народний депутат від виборчого округу № 213, м. Київ, фракція «Єдина Україна»;

КАРМАЗІН Юрій Анатолійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

КАТЕРИНЧУК Микола Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 13, Вінницька область, фракція «Наша Україна»;

КІВАЛОВ Сергій Васильович — народний депутат від виборчого округу № 136, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;

МОРОЗ Олександр Олександрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

МУСІЯКА Віктор Лаврентійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», позафракційний;

ОСИКА Сергій Григорович — народний депутат від виборчого округу № 96, Київська область, фракція «Єдина Україна»;

ПЕКЛУШЕНКО Олександр Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 84, Запорізька область, фракція «Єдина Україна»;

ПЕТРОВ Віктор Борисович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

РАТУШНЯК Сергій Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 70, Закарпатська область, фракція «Єдина Україна»;

СИМОНЕНКО Петро Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

СІРЕНКО Василь Федорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

СЛАБЕНКО Сергій Іванович — народний депутат від виборчого округу № 19, Волинська область, фракція «Наша Україна»;

СОБОЛЄВ Сергій Владиславович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ТИМОШЕНКО Юлія Володимирівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

ФІЛЕНКО Володимир Пилипович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ХОМУТИННИК Віталій Юрійович — народний депутат від виборчого округу № 53, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування

БЕЗСМЕРТНИЙ Роман Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

БЕСПАЛИЙ Борис Якович — народний депутат від виборчого округу № 223, м. Київ, фракція «Наша Україна»;

БОНДАР Володимир Налькович — народний депутат від виборчого округу № 22, Волинська область, фракція «Наша Україна»;

БОНДАРЕНКО Володимир Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 219, м. Київ, фракція «Наша Україна»;

ГОРБАТОВ Валерій Миронович — народний депутат від виборчого округу № 6, Автономна Республіка Крим, фракція «Єдина Україна»;

ДАШУТІН Григорій Петрович — народний депутат від виборчого округу № 163, Сумська область, фракція «Єдина Україна»;

ІВАНЧО Іван Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ІОФФЕ Юлій Якович — народний депутат від виборчого округу № 112, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

КАТУШЕВА Зарема Гафарівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

КЛЮЧКОВСЬКИЙ Юрій Богданович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

МАСЕНКО Олександр Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

МЕЛЬНИЧУК Валентин Васильович — народний депутат від виборчого округу № 206, Чернігівська область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

МЕЛЬНИЧУК Михайло Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

МОКРОУСОВ Анатолій Олексійович — народний депутат від виборчого округу № 215, м. Київ, позафракційний;

ОЛУЙКО Віталій Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 189, Хмельницька область, фракція «Єдина Україна»;

ОРЖАХОВСЬКИЙ Анатолій Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ПЛЮЩ Іван Степанович — народний депутат від виборчого округу № 209, Чернігівська область, позафракційний;

РАХАНСЬКИЙ Анатолій Варфоломійович — народний депутат від виборчого округу № 4, Автономна Республіка Крим, фракція «Єдина Україна»;

ЧОРНОВІЛ Тарас В'ячеславович — народний депутат від виборчого округу № 116, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

Комітет з питань соціальної політики та праці

БОНДАРЧУК Олександр Васильович — багатомандатний загальнодержавний виборчий округ, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ВЕРНИГОРА Леонід Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

ДАВИДОВА Людмила Іванівна — народний депутат від виборчого округу № 181, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

МЕДВЕДЧУК Віктор Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

САНДЛЕР Дмитро Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Єдина Україна»;

СТОЯН Олександр Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

СУХИЙ Ярослав Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 79, Запорізька область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ФРАНЧУК Анатолій Романович — народний депутат від виборчого округу № 10, Автономна Республіка Крим, фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства

БАХТЕЄВА Тетяна Дмитрівна — народний депутат від виборчого округу № 42, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

БІЛОВОЛ Олександр Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 100, Кіровоградська область, фракція «Єдина Україна»;

БОГАТИРЬОВА Раїса Василівна — народний депутат від виборчого округу № 41, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

ГРИГОРОВИЧ Лілія Степанівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ЖЕБРІВСЬКИЙ Павло Іванович — народний депутат від виборчого округу № 65, Житомирська область, фракція «Наша Україна»;

СЯТИНЯ Михайло Лукович — народний депутат від виборчого округу № 74, Закарпатська область, фракція «Єдина Україна»;

ТІГІПКО Сергій Леонідович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ЧЕЛОМБІТКО Ігор Васильович — народний депутат від виборчого округу № 198, Черкаська область, фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму

БЛОХІН Олег Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

БУБКА Сергій Назарович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ГАДЯЦЬКИЙ Леонід Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція «Єдина Україна»;

ПАВЛЕНКО Юрій Олексійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ПЕТРОВ Олег Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 211, Чернігівська область, фракція «Єдина Україна»;

ПОЛІІТ Андрій Анатолійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

РЯБІКА Володимир Леонідович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

СУРКІС Григорій Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

Комітет з питань науки і освіти

БАУЕР Михайло Йозефович — народний депутат від виборчого округу № 204, Чернівецька область, фракція «Єдина Україна»;

ДОРОГУНЦОВ Сергій Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

КАФАРСЬКИЙ Володимир Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ПРОШКУРАТОВА Тамара Сергіївна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

РОДІОНОВ Михайло Кузьмич — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

СИТНИК Костянтин Меркурійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

ТОЛОЧКО Петро Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

УСТЕНКО Олександр Андрійович — народний депутат від виборчого округу № 164, Тернопільська область, фракція «Наша Україна»;

ЦАРЕНКО Олександр Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 159, Сумська область, фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань культури і духовності

ЖУЛИНСЬКИЙ Микола Григорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ЗАКЛУННА-МИРОНЕНКО Валерія Гавриїлівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

КЕНДЗЬОР Ярослав Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

КОСІВ Михайло Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

НАКОНЕЧНИЙ Володимир Леонтієвич — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ПОПЛАВСЬКИЙ Михайло Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 101, Кіровоградська область, фракція «Єдина Україна»;

ПХИДЕНКО Станіслав Семенович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ЮЩЕНКО Петро Андрійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

Комітет з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій

БАБУРІН Олексій Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

БАЛОГА Віктор Іванович — народний депутат від виборчого округу № 71, Закарпатська область, фракція «Наша Україна»;

БУЖДИГАН Пилип Пилипович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ВАСЮНИК Іван Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ГІРШФЕЛЬД Анатолій Мусійович — народний депутат від виборчого округу № 180, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

ГУМЕНЮК Олег Іванович — народний депутат від виборчого округу № 165, Тернопільська область, фракція «Наша Україна»;

ЗАПЛАТИНСЬКИЙ Володимир Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ЗІМІН Олег Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ЛАНДИК Валентин Іванович — народний депутат від виборчого округу № 44, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

ЛАПІН Євген Васильович — народний депутат від виборчого округу № 158, Сумська область, фракція «Єдина Україна»;

МАКЕЄНКО Володимир Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

МАТВЄЄВ Володимир Йосипович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ПИСАРЧУК Петро Іванович — народний депутат від виборчого округу № 124, Львівська область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ПІНЧУК Віктор Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 26, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

ПОЛЯКОВА Лариса Євгеніївна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

РАЙКОВ Борис Сергійович — народний депутат від виборчого округу № 200, Черкаська область, фракція «Єдина Україна»;

РЯБІКІН Павло Борисович — народний депутат від виборчого округу № 131, Миколаївська область, фракція «Єдина Україна»;

СКОМАРОВСЬКИЙ Володимир Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

СКУДАР Георгій Маркович — народний депутат від виборчого округу № 52, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

СЛОБОДЯН Олександр В'ячеславович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

СОЛОШЕНКО Микола Павлович — народний депутат від виборчого округу № 38, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

СПІВАЧУК Володимир Леонідович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

ЦАРЬОВ Олег Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 40, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

ЧЕРНЯК Володимир Кирилович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ЯНКОВСЬКИЙ Микола Андрійович — народний депутат від виборчого округу № 48, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань бюджету

АСАДЧЕВ Валерій Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 220, м. Київ, фракція «Наша Україна»;

АТРОШЕНКО Владислав Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 207, Чернігівська область, фракція «Наша Україна»;

БАРАНІВСЬКИЙ Олександр Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

БОНДАРЕНКО Григорій Іванович — народний депутат від виборчого округу № 92, Київська область, фракція «Єдина Україна»;

БОНДАРЧУК Сергій Васильович — народний депутат від виборчого округу № 20, Волинська область, позафракційний;

БУРЯК Олександр Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Єдина Україна»;

ВІНСЬКИЙ Йосип Вікентійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

ВОЮШ Володимир Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 1, Автономна Республіка Крим, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ГІРНИК Євген Олексійович — народний депутат від виборчого округу № 89, Івано-Франківська область, фракція «Наша Україна»;

ГОРБАЛЬ Василь Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 218, м. Київ, фракція «Єдина Україна»;

ГРАНОВСЬКИЙ Олександр Геннадійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ДОБКІН Михайло Маркович — народний депутат від виборчого округу № 174, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

ЖОВТЯК Євген Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 95, Київська область, фракція «Наша Україна»;

ЗАГРЕВА Борис Юхимович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ЗАІЧКО Віктор Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 225, м. Севастополь, фракція «Єдина Україна»;

КАЛЕТНІК Григорій Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 15, Вінницька область, фракція «Єдина Україна»;

КАЧУР Павло Степанович — народний депутат від виборчого округу № 117, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

КИРИЛЬЧУК Євген Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу,

(Закінчення на 6—7-й стор.).

(Початок на 5-й стор.).

виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

КОРОЛЬ Віктор Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 202, Чернівецька область, фракція «Наша Україна»;

КУКОБА Анатолій Тихонович — народний депутат від виборчого округу № 145, Полтавська область, фракція «Єдина Україна»;

МАЙСТРИШИН Володимир Якович — народний депутат від виборчого округу № 14, Вінницька область, фракція «Наша Україна»;

НОЩЕНКО Микола Петрович — народний депутат від виборчого округу № 160, Сумська область, фракція «Єдина Україна»;

ПЄХОТА Володимир Юлійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ПОНОМАРЕНКО Георгій Григорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ПОТАПОВ Василь Іванович — народний депутат від виборчого округу № 178, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

РУДКОВСЬКИЙ Дмитро Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 91, Київська область, фракція «Єдина Україна»;

СТАШЕВСЬКИЙ Станіслав Телісфорович — народний депутат від виборчого округу № 217, м. Київ, позафракційний;

СТЕЦЬКІВ Тарас Степанович — народний депутат від виборчого округу № 118, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

ТЯГНИБОК Олег Ярославович — народний депутат від виборчого округу № 120, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

ФОМЕНКО Катерина Олександрівна — народний депутат від виборчого округу № 114, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

ЧЕЛНОКОВ Сергій Дмитрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ Леонід Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 212, м. Київ, позафракційний;

ЧОРНОВОЛЕНКО Олександр Віленович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ШАРОВ Ігор Федорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ШВЕДЕНКО Микола Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 138, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;

ШПАК Василь Федорович — народний депутат від виборчого округу № 190, Хмельницька область, фракція «Єдина Україна».

Комітет з питань фінансів і банківської діяльності

АНТЕМЮК Віктор Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 11, Вінницька область, фракція «Єдина Україна»;

ВАСАДЗЕ Таріел Шакрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ВАЩУК Катерина Тимофіївна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ВЕРЕВСЬКИЙ Андрій Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 146, Полтавська область, фракція «Єдина Україна»;

ВЕРЕТЕННИКОВ Віктор Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 28, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

ГАЛІЄВ Ернест Едуардович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Єдина Україна»;

ГОРБАЧОВ Віктор Сергійович — народний депутат від виборчого округу № 128, Миколаївська область, позафракційний;

ГУБСЬКИЙ Богдан Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 196, Черкаська область, фракція «Єдина Україна»;

ДЖОДЖИК Ярослав Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ДОВГИЙ Тарас Олексійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Єдина Україна»;

КАЛЬНІЧЕНКО Ігор Вікторович — народний депутат від виборчого округу № 16, Вінницька область, фракція «Єдина Україна»;

КІРОЯНЦ Сергій Георгійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

КЛІМОВ Леонід Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 143, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;

ЛУКАШУК Олег Григорович — народний депутат від виборчого округу № 188, Хмельницька область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

МАТВІЄНКО Павло Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 66, Житомирська область, фракція «Єдина Україна»;

МОРОЗОВ Олександр Валерійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ПИНЗЕНИК Віктор Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ПУЗАКОВ Володимир Тихонович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

РЕМЕНЮК Олексій Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

РИБАЧУК Олег Борисович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

РИМАРУК Олександр Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

СВЯТАШ Дмитро Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 171, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

СЕМИНОГА Анатолій Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

ТАРАСЮК Ігор Григорович — народний депутат від виборчого округу № 167, Тернопільська область, фракція «Наша Україна»;

ТЕРЬОХІН Сергій Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 216, м. Київ, фракція «Наша Україна»;

ТКАЧЕНКО Олександр Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ТОПОЛОВ Віктор Семенович — народний депутат від виборчого округу № 115, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

ФІАЛКОВСЬКИЙ Володимир Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 185, Херсонська область, позафракційний;

ШЕПЕТІН Володимир Леонідович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ШПИГ Федір Іванович — народний депутат від виборчого округу № 210, Чернігівська область, фракція «Єдина Україна»;

ЩЕРБАНЬ Володимир Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Єдина Україна».

Комітет з питань промислової політики і підприємництва

БОЙКО Володимир Семенович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ГІНЗБУРГ Ольга Петрівна — народний депутат від виборчого округу № 161, Сумська область, фракція Комуністичної партії України;

ГОРЛОВ Геннадій Васильович — народний депутат від виборчого округу № 78, Запорізька область, фракція «Єдина Україна»;

ГУРЕЄВ Василь Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ДУБИЦЬКИЙ В'ячеслав Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 192, Хмельницька область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ЄЩЕНКО Володимир Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ЗУБАНОВ Володимир Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 60, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

КОЗАЧЕНКО Олексій Олексійович — народний депутат від виборчого округу № 134, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;

КОЛІСНИК Микола Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 34, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

КРАВЧЕНКО Микола Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

КУЗЬМЕНКО Петро Павлович — народний депутат від виборчого округу № 199, Черкаська область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

МАЙКО Віталій Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

МАТВІЄНКОВ Сергій Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 55, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

МОВЧАН Володимир Петрович — народний депутат від виборчого округу № 31, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

МОРОЗ Анатолій Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 83, Запорізька область, фракція Комуністичної партії України;

СМІЯНЕНКО Ігор Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 33, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

ЦКІТІШВІЛІ Енвер Омарович — народний депутат від виборчого округу № 106, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

ЧИЧКАНОВ Сергій Владленович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ШАНДРА Володимир Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна».

Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки

АЛЕКСАНДРОВСЬКА Алла Олександрівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

АСТРОВ-ШУМІЛОВ Геннадій Костянтинович — народний депутат від виборчого округу № 111, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

БАЙСАРОВ Леонід Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 49, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

БАРТКІВ Василь Павлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

БРОННІКОВ Володимир Костянтинович — народний депутат від виборчого округу № 81, Запорізька область, фракція «Єдина Україна»;

ВОЛИНЕЦЬ Михайло Якович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

ГАВРИШ Степан Богданович — народний депутат від виборчого округу № 177, Харківська область, позафракційний;

ГУДИМА Олександр Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 119, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

ДЕРКАЧ Андрій Леонідович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ДИМІНСЬКИЙ Петро Петрович — народний депутат від виборчого округу № 122, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

ЄРЕМЕЄВ Ігор Миронович — народний депутат від виборчого округу № 23, Волинська область, фракція «Єдина Україна»;

ЗЛОЧЕВСЬКИЙ Микола Владиславович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

КОСІНОВ Станіслав Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 170, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

КОСТЕНКО Юрій Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ЛИТВИН Вадим Валентинович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ЛІСІН Микола Павлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

НАЛИВАЙКО Анатолій Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

НАСАЛИК Ігор Степанович — народний депутат від виборчого округу № 86, Івано-Франківська область, фракція «Наша Україна»;

ОЛІЙНИК Петро Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 125, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

ОРОБЕЦЬ Юрій Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 222, м. Київ, фракція «Наша Україна»;

ПАНАСОВСЬКИЙ Олег Григорович — народний депутат від виборчого округу № 47, Донецька область, позафракційний;

ПИСАРЕНКО Анатолій Григорович — народний депутат від виборчого округу № 68, Житомирська область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

РУДЬКОВСЬКИЙ Микола Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

САБАШУК Петро Павлович — народний депутат від виборчого округу № 76, Запорізька область, фракція «Наша Україна»;

САВИЦЬКИЙ Валентин Вікторович — народний депутат від виборчого округу № 67, Житомирська область, фракція «Єдина Україна»;

САЛИГІН Васілій Вікторович — народний депутат від виборчого округу № 172, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

САЛМІН Олег Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 148, Полтавська область, фракція «Єдина Україна»;

СЕРГІЄНКО Леонід Григорович — народний депутат від виборчого округу № 27, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

ТУРМАНОВ Віктор Іванович — народний депутат від виборчого округу № 59, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;

ФРАНЧУК Ігор Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 7, Автономна Республіка Крим, фракція «Єдина Україна».

Комітет з питань будівництва, транспорту і зв'язку

ГЛАДКІХ Василь Іванович — народний депутат від виборчого округу № 179, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

ЄДІН Олександр Йосипович — народний депутат від виборчого округу № 103, Кіровоградська область, фракція «Єдина Україна»;

ІСАЄВ Леонід Олексійович — народний депутат від виборчого округу № 169, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

КЛИМПУШ Орест Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 75, Закарпатська область, фракція «Єдина Україна»;

КОСТИНЮК Богдан Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

КРУГЛОВ Микола Петрович — народний депутат від виборчого округу № 130, Миколаївська область, фракція «Єдина Україна»;

КРУК Юрій Борисович — народний депутат від виборчого округу № 140, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;

КРУЦЬ Микола Федорович — народний депутат від виборчого округу № 85, Івано-Франківська область, фракція «Наша Україна»;

КУХАРЧУК Микола Андрійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ЛУЦЕНКО Юрій Віталійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

МЕЛЬНИКОВ Микола Петрович — народний депутат від виборчого округу № 105, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;

НЕМИРОВСЬКИЙ Олег Анатолійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

НОСЕНКО Микола Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ПАВЛЮК Микола Пантелеймонович — народний депутат від виборчого округу № 137, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;

ПЕТРЕНКО Володимир Сергійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ПОЛІЩУК Кирило Ананійович — народний депутат від виборчого округу № 98, Київська область, фракція «Єдина Україна»;

РЕЗНІК Ігор Йосипович — народний депутат від виборчого округу № 135, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;

САЦЮК Володимир Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 64, Житомирська область, фракція «Єдина Україна»;

ЧЕРВОНЕНКО Євген Альфредович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ШКІРЯ Ігор Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 57, Донецька область, фракція «Єдина Україна».

Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин

БОРЗИХ Олександр Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ГЛАДІЙ Михайло Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

ЗАСУХА Тетяна Володимирівна — народний депутат від виборчого округу № 94, Київська область, фракція «Єдина Україна»;

ЛЕЩЕНКО Володимир Олексійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

МАРТИНОВСЬКИЙ Валерій Павлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

МЕЛЬНИК Микола Євтихійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

ОЛЕКСЕНКО Олег Іванович — народний депутат від виборчого округу № 82, Запорізька область, фракція «Наша Україна»;

ПАРУБОК Омелян Никонович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

ПЛЮТИНСЬКИЙ Володимир Антонович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

ПОДОБЄДОВ Сергій Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

ПОЛЯНЧИЧ Михайло Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 168, Тернопільська область, фракція «Наша Україна»;

СВАТКОВ Леонід Борисович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;

СІГАЛ Євген Якович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);

СОКИРКО Микола Васильович — народний депутат від виборчого округу № 17, Вінницька область, фракція «Наша Україна»;

СУЛКОВСЬКИЙ Павло Гнатович — народний депутат від виборчого округу № 154, Рівненська область, фракція «Наша Україна»;

ТЕРЕЩУК Сергій Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 195, Черкаська область, фракція «Єдина Україна»;

ТКАЧ Роман Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 88, Івано-Франківська область, фракція «Наша Україна»;

ЦЕХМІСТРЕНКО Віталій Григорович — народний депутат від виборчого округу № 155, Рівненська область, фракція «Наша Україна»;

ШЕВЧЕНКО Олександр Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 39, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

ШКЛЯР Володимир Борисович — народний депутат від виборчого округу № 8, Автономна Республіка Крим, позафракційний;

ЮХНОВСЬКИЙ Олег Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко.

Комітет у закордонних справах

АЛЕКСЄЄВ Ігор Вікторович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;

БАСТРИГА Іван Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 80, Запорізька область, фракція «Єдина Україна»;

БИЧКОВ Сергій Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 25, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;

БІЛОЗІР Оксана Володимирівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій "Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
БІЛОРУС Олег Григорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
ГРИНІВ Ігор Олексійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ГУРВІЦ Едуард Йосипович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ Юхим Леонідович — народний депутат від виборчого округу № 43, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;
ЗУБЕЦЬ Михайло Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
КАРПОВ Олександр Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
КАСЬЯНОВ Сергій Павлович — народний депутат від виборчого округу № 37, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;
КРАВЧУК Леонід Макарович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);
КУРАС Іван Федорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
ЛЕЩИНСЬКИЙ Олександр Олегович — народний депутат від виборчого округу № 58, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;
МИРОНЕНКО Віктор Андрійович — народний депутат від виборчого округу № 5, Автономна Республіка Крим, фракція Комуністичної партії України;
ОЛІЙНИК Борис Ілліч — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ОСТАШ Ігор Іванович — народний депутат від виборчого округу № 127, Львівська область, фракція «Наша Україна»;
РИБАК Володимир Васильович — народний депутат від виборчого округу № 45, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;
РІШНЯК Іван Миколайович — народний депутат від виборчого округу № 162, Сумська область, фракція «Єдина Україна»;
СТЕЦЬКО Ярослава Йосипівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ШИБКО Віталій Якович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;

Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи

АБДУЛЛІН Олександр Рафкатович — народний депутат від виборчого округу № 156, Рівненська область, фракція «Єдина Україна»;
АНТОНЬЄВА Ганна Петрівна — народний депутат від виборчого округу № 99, Кіровоградська область, фракція «Єдина Україна»;
БОЙКО Віктор Олексійович — народний депутат від виборчого округу № 102, Кіровоградська область, фракція «Єдина Україна»;
ВОЛКОВ Олександр Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 208, Чернігівська область, фракція «Єдина Україна»;
ГОШОВСЬКИЙ Володимир Сергійович — народний депутат від виборчого округу № 173, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;
ГРЯЗЄВ Анатолій Дмитрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;
КЕМЕНЯШ Олександр Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 73, Закарпатська область, позафракційний;
ПАПІЄВ Михайло Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);
РУДЕНКО Геннадій Борисович — народний депутат від виборчого округу № 149, Полтавська область, фракція «Єдина Україна»;
САМОПЛАВСЬКИЙ Валерій Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
СОЛОМАТІН Юрій Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
СТРЕБКО Станіслав Кирилович — народний депутат від виборчого округу № 139, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;
ТИМОШЕНКО Віктор Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 197, Черкаська область, фракція «Єдина Україна»;
ТОЛСТОУХОВ Анатолій Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
ТРЕТЬЯКОВ Олександр Юрійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ЧЕТВЕРІКОВ Іван Антонович — народний депутат від виборчого округу № 151, Полтавська область, фракція «Єдина Україна»;
ШЕРШУН Микола Харитонович — народний депутат від виборчого округу № 157, Рівненська область, фракція «Єдина Україна»;
ШИРКО Юрій Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 153, Рівненська область, фракція «Наша Україна»;

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності

ДЕРКАЧ Леонід Васильович — народний депутат від виборчого округу № 36, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;
ІВАНОВ Сергій Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 3, Автономна Республіка Крим, фракція «Єдина Україна»;
ІВЧЕНКО Олексій Григорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
МАЗУРЕНКО Володимир Іванович — народний депутат від виборчого округу № 142, Одеська область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);
МАЛИНОВСЬКИЙ Олексій Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;
МАРКУШ Марія Андріївна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
НЕЧИПОРУК Володимир Павлович — народний депутат від виборчого округу № 194, Хмельницька область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);
ОЛЕКСІЮК Сергій Сергійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ПЛОХОЙ Ігор Іванович — народний депутат від виборчого округу № 141, Одеська область, фракція «Єдина Україна»;
ПОТЕБЕНЬКО Михайло Олексійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, позафракційний;
СІНЧЕНКО Сергій Григорович — народний депутат від виборчого округу № 109, Луганська область, фракція Комуністичної партії України;
ЧЕРВОНІЙ Василь Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ШКІЛЬ Андрій Васильович — народний депутат від виборчого округу № 121, Львівська область, фракція Блоку Юлії Тимошенко;
ЯРОСЛАВСЬКИЙ Олексій Владиленович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією

БОРЩЕВСЬКИЙ Віктор Валентинович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
БУЙКО Георгій Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ГРАЧ Леонід Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ЖВАНІЯ Давид Важаєвич — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ІГНАТЕНКО Павло Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
КАРАТУМАНОВ Олег Юрійович — народний депутат від виборчого округу № 182, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;
КАРНАУХ Микола Васильович — народний депутат від виборчого округу № 152, Полтавська область, фракція Соціалістичної партії України;
КЛИМЕНКО Анатолій Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 24, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;
КОЛОНІАРІ Олександр Петрович — народний депутат від виборчого округу № 56, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;
КОСЬЯНЕНКО Олександр Володимирович — народний депутат від виборчого округу № 29, Дніпропетровська область, фракція «Єдина Україна»;
МИРИМСЬКИЙ Лев Юлійович — народний депутат від виборчого округу № 2, Автономна Республіка Крим, фракція «Єдина Україна»;
ОМЕЛЬЧЕНКО Григорій Омелянович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
РАЗВАДОВСЬКИЙ Віктор Йосипович — народний депутат від виборчого округу № 69, Житомирська область, фракція «Єдина Україна»;
ТРОФИМЕНКО Вадим Всеволодович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

Комітет з питань національної безпеки і оборони

БЕСПАЛОВ Олег Павлович — народний депутат від виборчого округу № 183, Херсонська область, фракція «Єдина Україна»;
БУЛЬБА Степан Степанович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;
ДОМАНСЬКИЙ Анатолій Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ЗУБОВ Валентин Сергійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
КАДЕНЮК Леонід Костянтинович — народний депутат від виборчого округу № 205, Чернівецька область, фракція «Єдина Україна»;
КУЗЬМУК Олександр Іванович — народний депутат від виборчого округу № 129, Миколаївська область, фракція «Єдина Україна»;
ЛУК'ЯНЕНКО Левко Григорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
МАНЧУЛЕНКО Георгій Манолійович — народний депутат від виборчого округу № 203, Чернівецька область, фракція «Наша Україна»;
СІВКОВИЧ Володимир Леонідович — народний депутат від виборчого округу № 93, Київська область, фракція «Єдина Україна»;
СІМОНОВ Володимир Дмитрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ЧИКАЛ Адам Васильович — народний депутат від виборчого округу № 191, Хмельницька область, фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України

АНІЩУК Володимир Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ГАРМАШ Галина Федорівна — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;
КОВАЛЬ В'ячеслав Станіславович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
КОМАР Микола Степанович — народний депутат від виборчого округу № 51, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;
КОРСАКОВ Олексій Якович — народний депутат від виборчого округу № 50, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;
МАРТИНЮК Адам Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
НОВАК Володимир Миколайович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ПАВЛОВСЬКИЙ Михайло Антонович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
ТУРЧИНОВ Олександр Валентинович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
ХМАРА Степан Ілліч — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;

Комітет з питань свободи слова та інформації

АНІСІМОВ В'ячеслав Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 30, Дніпропетровська область, фракція Комуністичної партії України;
АРТЕМЕНКО Юрій Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 77, Запорізька область, фракція «Наша Україна»;
БАГРАЄВ Микола Георгійович — народний депутат від виборчого округу № 186, Херсонська область, фракція «Єдина Україна»;
БОЙКО Юрій Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 97, Київська область, фракція «Наша Україна»;
ГАВРИЛЮК Іван Ярославович — народний депутат від виборчого округу № 126, Львівська область, фракція «Наша Україна»;
ГМИРЯ Сергій Петрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
МАТВІЙЧУК Едуард Леонідович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
МІШУРА Валерій Дмитрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Олександрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
СТОЙКО Іван Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 166, Тернопільська область, фракція «Наша Україна»;
ЯВОРІВСЬКИЙ Володимир Олександрович — народний депутат від виборчого округу № 123, Львівська область, фракція «Наша Україна»;

Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин

ГАЙДОШ Іштван Ференцович — народний депутат від виборчого округу № 72, Закарпатська область, фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);
ГОЛУБ Олександр Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ДЖЕМІЛЄВ Мустафа — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ЛЕБЕДІВСЬКИЙ Валерій Анатолійович — народний депутат від виборчого округу № 221, м. Київ, фракція «Наша Україна»;
МИГОВИЧ Іван Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
МХІТАРЯН Нвєр Мнацаканович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
СПОДАРЕНКО Іван Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;
ТАРАН (ТЕРЕН) Віктор Васильович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
ЧУБАРОВ Рефат Абдурахманович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ЮЩЕНКО Віктор Андрійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів

АНАСТАСІЄВ Валентин Олексійович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
ГЕРАСИМОВ Іван Олександрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, КПУ, фракція Комуністичної партії України;
КИРИЛЛОВ Віктор Дмитрович — народний депутат від виборчого округу № 107, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;
КОЗЛОВСЬКИЙ Анатолій Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 133, Миколаївська область, фракція «Єдина Україна»;
НАДРАГА Василь Іванович — народний депутат від виборчого округу № 104, Луганська область, фракція «Єдина Україна»;
ПЛУЖНИКОВ Ігор Олександрович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СДПУ(о), фракція Соціал-демократичної партії України (об'єднаної);
СУШКЕВИЧ Валерій Михайлович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
ФЕЛЬДМАН Олександр Борисович — народний депутат від виборчого округу № 175, Харківська область, фракція «Єдина Україна»;

Комітет з питань Європейської інтеграції

АВРАМЕНКО Володимир Федорович — народний депутат від виборчого округу № 54, Донецька область, фракція «Єдина Україна»;
АКОПЯН Валерій Григорович — народний депутат від виборчого округу № 132, Миколаївська область, фракція «Єдина Україна»;
БОКИЙ Іван Сидорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, СПУ, фракція Соціалістичної партії України;
ДРАЧ Іван Федорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Блок Віктора Ющенка «Наша Україна», фракція «Наша Україна»;
ЗВАРИЧ Роман Михайлович — народний депутат від виборчого округу № 90, Івано-Франківська область, фракція «Наша Україна»;
КИРИЛЕНКО Іван Григорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
ЛЕВЦУН Володимир Іванович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «Виборчий блок Юлії Тимошенко», фракція Блоку Юлії Тимошенко;
САМОФАЛОВ Геннадій Григорович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна»;
ШЕВЧУК Сергій Володимирович — народний депутат від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», фракція «Єдина Україна».

2. Внести зміни до Постанови Верховної Ради України від 15 травня 2002 року «Про кількісний склад комітетів Верховної Ради України четвертого скликання», виклавши пункт 1 в такій редакції:

«1. Установити, що до складу кожного з комітетів Верховної Ради України четвертого скликання на момент створення може входити не менше 10 народних депутатів України.

При кількості членів комітету від 10 до 20 народних депутатів України відповідним комітетом обирається заступник Голови комітету, при кількості членів комітету від 20 до 30 народних депутатів України — два заступники Голови комітету, а при кількості членів комітету від 30 народних депутатів України і більше — три заступники Голови комітету».

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
11 червня 2002 року.
№ 14-IV.

Наш земляк коригує карту Євразії

Готуючи замітку «Озеро-примара» («Голос України, 16.03.2002 р.) про загадковість озера Ерцо, яке то зникає, то з'являється знову, оскільки вода періодично заходить у підземні канали, навіть не могла припустити, що це явище не поодиноке і що в Україні всерйоз займаються такими проблемами, до того ж на науковому рівні на прикладі Арало-Каспійського регіону.

І от у мене в гостях автор сенсаційного відкриття, кандидат технічних наук, академік Української академії оригінальних наук Ігор Кононов. Його дослідження почалися давно. Працюючи в Інституті гідротехніки та меліорації ще за часів Радянського Союзу Ігор В'ячеславович досконально вивчав цю проблему і зробив своєрідне відкриття: Арал і пониззя річок, що в нього впадають, за таким самим принципом, як і озеро Ерцо, періодично «зникають» у кадастрові утворення, щоб потім з'явитися знову. Але вся біда у тому, що часові параметри цього озера надто вже відрізняються від озера Ерцо. Це обумовлено його розмірами, висотою над рівнем океану тощо. А ще, як доводить учений, Арал своїми підземними каналами сполучається з найбільшим озером планети — Каспійським морем. Тому води Аралу потрапляють періодично в Каспій, тим самим підвищуючи його рівень і завдаючи величезних збитків оточуючому середовищу. До того ж канали, якими просувається вода, насичена всілякими хімічними елементами, солями, поступово звужуються. І можливий варіант, коли вода, «пішовши», не зможе повернутися. Тому наслідки такого природного явища можуть бути для планети катастрофічними. Природа може помститися аборигенам за те, що вони не вивчають історію і не роблять висновків.

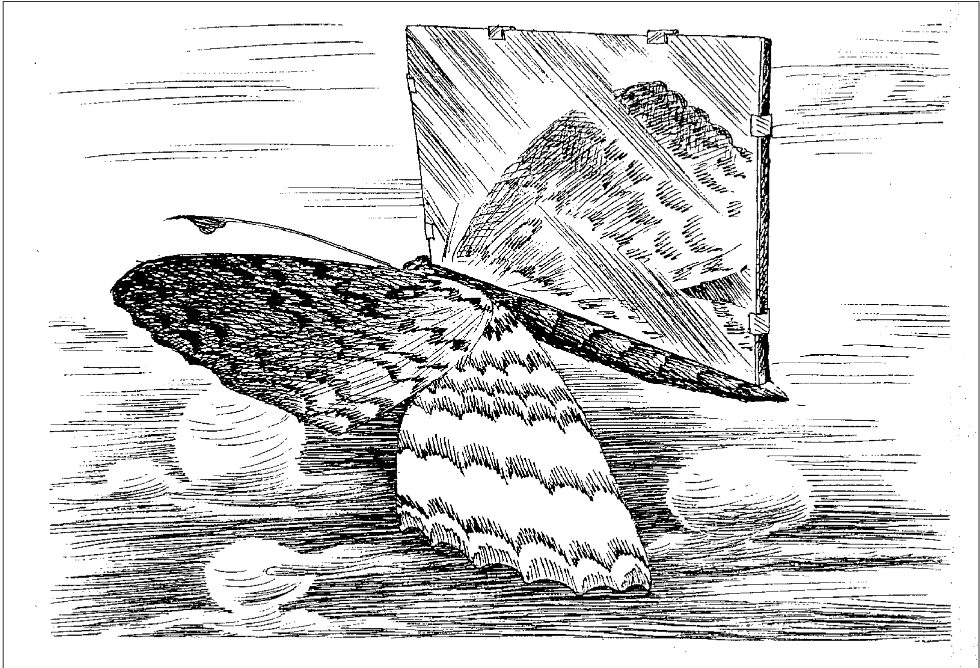
А от історії відомі кілька таких коливань води в цьому регіоні. Учені Московського університету дослідили, що за минулі п'ять тисячоліть було сім таких «зникнень» Аралу. Є згадки, що в XVI столітті спостерігалася схожа ситуація. А в XIX столітті двічі знижувався рівень Аралу. Тоді й з'явилася версія, що озеро висихає, а з ним і вся Середня Азія. Туди відрядили спеціальну експедицію Російської академії наук. До речі, ми її добре знаємо ще й тому, що в ній брав участь наш видатний земляк Тарас Шевченко. Але незабаром після цього вода повернулася, Арал почав підніматися. І проблема відпала сама собою.

Але дослідимо найближчу історію. До 50—60-х років минулого століття рівень Аралу був високий, а Каспійське море знижувалося. Та раптом Арал почав знижуватися. А сталося це тому, як стверджує мій співрозмовник, що вода, яку несли річки, що його живлять, пішла в підземний потік. А офіційна версія була такою: воду забрало зрошення земель Приаралля внаслідок ведення там інтенсивного землеробства.

А Каспій тим часом підвищується. Підтоплено чимало земель, руйнуються споруди. Мали місце випадки, коли вода розбивала навіть навфтовидобувні платформи. Рівень Каспію з 1960-го по 1995 рік підвищився майже на два метри, і збитки від такого наступу моря на суходол становлять мільярди доларів США. Наприклад, порту Дюбенди знадобиться два роки і 13 млн. доларів США інвестицій для відновлення розмитих каспійськими хвилями дамб, пірсів, модернізації технологічного обладнання причалів. У Каспій площею близько 390 тис. кв. кілометрів стихія перекинула 3/4 об'єму Аралу, що мав площу 60 тис. кв. кілометрів.

Як бачимо, люди двох регіонів переживають одночасні трагедії від протилежних явищ природи внаслідок міжрегіональної природної катастрофи трансграничного масштабу. Але найбільша небезпека цього явища полягає в тому, що за досягнення критичного напирання вода може знайти собі новий шлях. Адже Каспійське море нині нижче Світового океану на 27 метрів, а вода завжди прагне туди, де нижче, і це загрожує глобальною катастрофою. Ігор В'ячеславович не раз попереджував світову спільноту про це.

1995 року його доповідь, до речі, було дуже уважно вислухано на семінарі з перспективних досліджень у США, який проводила НАТО. Було багато запитань. Адже Каспій — це нафтові євро-американські інтереси. Зацікавлені люди радилися тоді з Ігорем В'ячеславовичем. І, мабуть, таки зробили свої висновки з відкриття українського вченого.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Наскільки мені відомо, нафтові інтереси на Каспії має і Україна. Поки що на офіційному рівні нікого не схвилювала перспектива затоплення Прикаспію і подальша неможливість видобутку там нафти.

Майже жодної реакції на відкриття нашого вченого не було й з Москви. Натомість, напередодні святкування 850-річчя престольної, коли до Москви на форум прибули 36 зарубіжних членів РАН — лауреатів Нобелівської та інших престижних міжнародних премій — на засіданні міжнародного «круглого столу» світову спільноту запевняли, що жодної небезпеки немає.

А даремно, адже, маючи всі розрахунки, знімки з космосу, графіки руху рівней води, вивчення послідовності та логіки сучасної Арало-Каспійської гідрологічної системи, можна було б узяти на озброєння і не допустити розвитку ймовірних сумних подій.

А поки що із вивчених явищ природи XIV та XX століть випливає, що Каспій поповнюється не лише з річок Європи, а й з річок Азії. Отже, водозбірний басейн Каспію поширюється на європейську та азіатську частини Євразійського континенту, тобто басейн Каспію належить до євразійської водної системи. Останнє є відкриттям у географії і на карті Євразії.

І у зв'язку з реалізованим природою підземним великомасштабним перекиданням і затопленням Каспію водами Аральського басейну, постає запитання, а чи не спрямує вона згодом в Каспій води Світового океану, рівень в якому вищий за горизонт води в озері, через найближчі моря — Азовське, Чорне, Перську затоку? Та це вже інша тема.

Марина КРИВДА.

Феномен Григорія Логвина

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

Видатному українському мистецтвознавцеві й історику архітектури Григорію Никоновичу Логвину цього року виповнилося б 92 роки... Але вже понад рік, як його не стало. А ми тільки починаємо усвідомлювати «феномен Логвина», розуміючи, що повноцінне осмислення цього феномена — справа майбутнього. Він був довгожителем: бачив народження і смерть комуністичного режиму й устиг дочекатися прижиттєвого визнання. Не всім його колегам так пощастило.

У 1993 році Логвин став лауреатом Шевченківської премії, 1992-го — лауреатом премії ім. Грушевського, 1997-го — премії фундації Антоновичів. Він був заслуженим діячем мистецтв і заслуженим архітектором України.

Біографія вченого — у його працях, кожна з яких була новим словом у науці. Це — дослідження Андріївської церкви в Києві, ратуші в Бучачі, будинку Мазепи в Чернігові, Києво-Печерської лаври, архітектурного комплексу Святогірського монастиря в Зимно на Волині. Даниною поваги і пам'яті своїй малій батьківщині —Чигиринщині — став нарис 1954 року «Чигирин і Суботів». Учений був автором важливих розділів в епохальних працях «Нариси історії архітектури Української РСР» (1957 р.), «Історія українського мистецтва» (1968 р.), «Всеобщая история архитектуры» (1968 р.). Уже за часів незалежності в Санкт-Петербурзі 1993 року опубліковано фундаментальний багатотомник «Русское градостроительное искусство», підготовлений ще в застійні часи. Проте розділи, написані Г. Логвином для першого тому, витримали випробування — і часом, і нашою незалежністю. Ці розділи («Киев — столица древнерусского государства» і «Города «Руськой земли») можна хоч зараз перекладати українською мовою і публікувати в Україні.

Окрім участі в численних колективних працях, Григорій Никонович написав чимало власних авторських робіт з історії українського мистецтва. Серед них вирізняється книжка «Украинское искусство», видана в Москві 1963 року — перший за радянської влади авторський нарис історії українського мистецтва від Княжої доби до кінця XVIII століття. Згодом, 1968 року, Логвин захиститрь докторську дисертацію про українське мистецтво XIV—XVI століть.

— До найславетніших праць ученого належить книга «По Україні», видана 1968 року (Київ, «Мистецтво»), що стала своєрідним євангелієм для всіх, хто любив Україну, її історію та культуру. Вперше мистецтво всіх наших історико-етнографічних регіонів було розглянуто як цілісність. Це як великий здобуток підкреслив у своїй рецензії славнозвісний російський мистецтвознавець Микола Воронін, назвавши книгу енциклопедією українського мистецтва. Ця книга стала етапною в українському шестидесятництві. Є наміри перевидати «По Україні» в новій, сучасній редакції. Це дуже потрібна справа, бо книга вже стала бібліографічним раритетом. Як документ своєї епохи її слід перевидати без редагування, хіба що поповнивши ілюстративний ряд і додавши науковий апарат і покажчики, волюнтаристськи вилучені 1968 року.

А перелік визначних праць ученого можна продовжувати: монографія «Киев», що витримала в Москві три видання (1960, 1967, 1982 рр.), «Чернигов, Новгород-Северский, Глухов, Путивль» (1965, 1980 рр.), «Софія Київська» (1971 р.), в якій уперше з такою повнотою і якістю репродуковано мозаїки та фрески собору. Подіями стали й праці «З глибин» (два випуски: 1974 р. — про мініатюри української рукописної книги; 1990 р. — про гравюри українських стародруків). 1976 року він спільно з Ладою Міляєвою та Вірою Свєнціцькою підготував і видав працю «Український середньовічний живопис».

Його праці продовжують виходити в світ. Журнал «Пам'ятки України: історія та культура» опублікував принципового значення статтю «Етика реставратора й науковця», а «Мистецтво» 2001 року видало наукову монографію «Собор Святої Софії в Києві». На черзі —ще низка публікацій. Вони, як світло погаслої зірки, ще довго приходитимуть до нас, пов'язуючи покоління, утверджуючи спадкоємність культурної традиції і неперервність золотої нитки національного мистецтва.

Віктор ВЕЧЕРСЬКИЙ, кандидат архітектури.

ІСТОРІЯ

Майбутнього гідний лише народ, який вміє берегти свої святині

18 червня минає 63 роки відтоді, як у 1939 році на Чернечій горі у Каневі відкрито пам'ятник на могилі Тараса Шевченка. Все, що пов'язано з будівництвом «духовного храму українського народу» упродовж більш як століття, дослідила і вивчила пристрасний шевченкознавець, багаторічний хранитель Кобзаревого меморіалу Зінаїда Панасівна Тарахан-Береза.

— Пані Зінаїдо, у своїй монументальній праці, науково-документальному літописі «Святиня», ви назвали відкриття пам'ятника на могилі поета найбільшим святом для українського народу. Але йшов тоді 39-й рік...

— Зловісний і страшний. Сталінські жорна вже знищили групу хранителів Кобзаревої могили. Однак тоталітарна сталінська держава вирішила широко відзначити 125-річчя з дня народження Тараса Шевченка і продемонструвати свою турботу про вшанування «поета-революціонера». Після тривалого проведення кількох конкурсів на кращий проект монумента урядова комісія запропонувала до втілення роботу скульпторів К. Бульдіна й А. Дарагана. Це була багатофігурна композиція, у центрі її був образ Тараса Шевченка, який сидів оточений героями його творів та героями новітньої доби.

— То чому під час відкриття 1939 року присутні на Чернечій горі побачили інший монумент?

— Численні партійні комісії, котрі давали оцінку проектові, настійно рекомендували його доопрацювати. В результаті скульптори так переробили проект, що він набрав зовсім іншого вигляду. Це був 30-метровий монумент тополі, під якою сидів поет. Нижче нього, ліворуч, були персонажі його творів, праворуч — нові радянські люди з піднятим угору прапором революції. Однак і цьому проекту, вже затвердженому Головою Раднаркому УРСР Панасом Любченком, після проголошення його «ворогом народу», не судилося звестися над Шевченковою могилою. Відхилили цей варіант й українські митці. До слова, одному з талановитих скульпторів, Дарагану, вдалося пізніше спорудити прекрасний пам'ятник Кобзареві у Вінніпезі, у Канаді. А тоді, в лютому 39-го, Рада Народних Комісарів УРСР прийняла постанову про будівництво нового пам'ятника, «використавши для цього бронзову фігуру Т. Шевченка роботи заслуженого діяча мистецтв Манізера».

Щоб пізнати образ генія, митець довгі роки вивчав творчість Шевченка, здійснив мандрівку в півтори тисячі кілометрів Тарасовими шляхами. Спочатку скульптор, виконуючи завдання конкурсу, виконав проект пам'ятника для столиці. Однак комісія під головуванням Павла Тичини звернула увагу на те, що бронзова постать поета заввишки 3,6 метра не впишеться у площину парку перед Київським університетом. Тому було ухвалено рішення: «київську» постать поета поставити в Каневі, а в Києві спорудити новий монумент заввишки 6 метрів 20 сантиметрів.

Спеціальна комісія розпочала пошуки склепу. 4 квітня члени комісії оглянули відкритий склеп могили Шевченка. Згідно зі спогадами тодішнього директора музею Василя Коваленка, підтвердилося, що останки поета — у трьох домовинах. Незважаючи на протести окремих членів комісії, було обстежено головну, цинкову, труну, і відкрито її. Ось що розповіла мені незадовго до смерті у 1983 році Надія Цвинтарна, циганка за походженням, єдина жінка серед членів тієї комісії, котра відважилася на нечуваний крок: «Нічого страшного, моторошного я не відчувала і нічого не боялася, адже поважала і любила Тараса Шевченка... Витерла цинкову домовину хустиною... На домовині сходилися дві пластини, закриті на ключі. Шукаю ключі позаду домовини і по боках. Знайшла. Заклала обидва ключі — і домовина тихенько відкрилася. А в домовині ... лежить Шевченко, ніби тільки-но помер. Обличчя темне і ніби злегка притрушене пилом. Глянула я на нього — і не повірила, що бачу Тараса Григоровича. А він лежить, мов живий, в костюмі, у чорних туфлях. У руках його воскова свічка... У домовині лежав з ним лише його «Кобзар» у м'якій, коричневій палітурці, пов'язаний хустиною...

Була я в склепі десь з півгодини. Потім поодинці почали спускатися туди інші члени комісії — і раптом на очах у людей розсипався прах з поетового обличчя, певно, тому, що до склепу потрапило свіже повітря. Тоді домовину відразу закрили...»

У травні 1939-го в Каневі відбулося одне із засідань пленуму правління Спілки письменників СРСР. І хоча меморіал ще був незавершений, до могили Шевченка піднялися Янка Купала, Олександр Фадєєв, Корній Чуковський, Симон Чиковані, Муса Джаліль, Михайло Зощенко, Марієтта Шагинян... Прийшли до Тараса і українські письменники — Павло Тичина, Максим Рильський, Микола Бажан, Андрій Малишко... Та не було серед них Миколи Вороного, Миколи Зерова, Івана Багряного, Миколи Хвильового, Івана Микитенка, Остапа Вишні... Імена цих людей тоталітарна система викреслила з життя українського народу лише за те, що вони любили Тараса Шевченка, свій отчий край. І про це довідаються нащадки Кобзаря лише через півстоліття...

А тоді, у 39-му, після відвідин письменниками могили поета 18 червня відбулося відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку. До Канева прибули керівники партії та уряду на чолі з Микитою Хрущовим. В урочистостях брали участь письменники-орденоносці —Тичина, Бажан, Рильський, Корнійчук та Панч, академіки Палладін та Калинович, архітектори музею Кричевський та Костирко, автор проекту пам'ятника Манізер. Та все-таки найголовнішою дійовою особою був народ. Його багатотисячне море хвилювалося від підніжжя до самої вершини Тарасової гори. Біля підніжжя монумента золотом заясніли слова, відомі кожному сущому на світі українцеві:

« І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом».

Лідія ТИТАРЕНКО.

КУТОЧОК БУКВОЇДА

Як засядем браття, коло макаронів...

«МЗС поклало око на Княжий град»; «Хтось поклав око на приміщення?» (Газета «Хрещатик», 30 січня та 5 лютого.)

Це росіяни кажуть «положить глаз на что-то». В українців — накинути оком.

«В 1929 г. на балконе гостиницы застрелен борец за права американских негров <...> Мартин Лютер Кинг». («Сегодня», 4 квітня.)

«27.04 1972 — загинув за нез'ясованих обставин український композитор Володимир Івасюк». («Шлях перемоги», 24 квітня.)

Обидві газети поховали видатних людей набагато раніше, ніж це сталося насправді: Івасюк загинув 1979-го, Кінг у 1929 році ще тільки народився. А застрелений 1968-го.

«В Італії <заборонено показувати в кіно> кадри, де засуджується чи критикується релігія, а також непристойні сцени в приміщенні КОСТЬОЛУ». («Літературна Україна», 28 лютого.)

Ви впевнені, що італійці називають свої церкви костьолами?

Газета «Киев Экспресс» (25—26 квітня) подає театральні оголошення, перекладаючи українські афіші на російську, —і от наслідок: «СевильскИЕ обрученИЯ».

Явно колишні «заручини». В українській мові вони бувають тільки у множині (як, приміром, ворота або ножиці), хоч означати можуть і одну подію, і кілька. Однак по-російськи тут мала бути однина: обручение.

А з відомою оперою Римського-Корсакова вийшов узагалі «зіпсований телефон»: «ЦареВНА невеста».

В оригіналі вона — «ЦАРСКАЯ невеста», на наших афішах — «Царева наречена».

«Киевский регион» (7—13 лютого) помістив розповідь про одну славну жінку, яку звати Марина Давидівна. Згадали і про її батьків, зокрема: «Отец — знаменитый Владимир Дидковский».

Інтереснії ваші слова! Якщо батько — Володимир, то чому ж дочка — Давидівна?

«Аби потрапити до кухні <...>, треба минути гору старовинних коліс, борін, ПРЯЛОК, кошиків, цеберок і діжок». (Газета «Столиця», № 1, 2002.)

Той верстатик звався ПРЯДКА, а прялкою подекуди називали в Україні дівчину або молодицю, що сидить і пряде.

«Національна СПРАВА італійців» — завдання у кросворді в «Хрещатику» за 25 квітня. Відповідь: МАКАРОНИ.

Цій національній справі присвячена і відома італійська народна пісня:

Як засядем, браття, коло... макаронів,
Як засядем, браття, при меду,
То най ідуть турки а татари,
А я навіть ухом не веду!

Ваш Буквоїд.

VIVA, РУТЕНІЄ!

Які диваки жили колись! От хоч би й той учений, котрий, розрізавши старовинний журнал, знайшов там вельми перспективну, з погляду наукової кар'єри, статтю, яку ніхто не спромігся прочитати. Ну і що йому завадило приписати собі той шедевр? Натомість учений не придумав чогось кращого, як ударити в усі дзвони: дивіться, мовляв, хто відкрив закони спадковості! Ну і чого досяг? За батька генетики тепер мають не його, а Грегора Менделя.

А методика «прихватизації» інтелектуальної власності така ж проста! Наприклад, на мотив німецької пісні часів другої світової війни кладуться нові слова, де у приспіві замість «Хайль Гітлер, хайль Гітлер, хайль Гітлер!» повторюється «Все выше, и выше, и выше!» — от і маємо «Марш радянських авіаторів». Або на пляшку з популярним святковим напоєм клеїться етикетка з написом «Советское шампанское» —і хто скаже, що це крадіжка чиєїсь інтелектуальної власності?

Ну, з шампанським усе-таки «прокололися» — тим-то це вино якийсь час продавалося з назвою «Ігристе». Доки втрясали проблеми на світовому ринку, пов'язані з оплатою чужої торгової марки. Бо шампанське — воно і в Африці шампанське, й до форми державного устрою стосунку не має.

А інформаційно-хвильова терапія — це інформаційно-хвильова терапія. Скрізь. І вона має свого автора — Миколу Колбуна. Тож переходимо до суті.

У п'ятому числі квітневого номера цьогорічної газети «Совершенно секретно» надруковано статтю «Камертон здоров'я — що це?». Якщо їй вірити, то «російські біофізики й медики повідомили світову наукову громадськість про те, що вони виявили спосіб міжклітинного інформаційного обміну». «Про грандіозну перемогу російських учених можна було заявити ще 1994 року. Але оскільки йшлося про здоров'я мільйонів людей, було вирішено, до того, як розповісти про неї людям, провести ряд наукових досліджень і ретельно систематизувати здобуті дані. Тому наступним важливим завданням, поставленим перед дослідниками, стало створення методу інформаційно-хвильової терапії (IХТ)... Здобутий результат перевершив найсміливіші надії дослідників!

... Групі однодумців під керівництвом професора Безсонова А. Є. вдалося пройти через терни пошуків до поставленої мети й створити апарат, який творить «чудеса», що мають під собою серйозну наукову основу».

Запам'ятаймо компліменти на адресу методу інформаційно-хвильової терапії: вони нам знадобляться.

Бо ось вам і підстава повідомити світові про «величезний успіх російських учених», про який газета «скромно» замовчує.

У 1992 році в Московську реєстраційну палату була подана заява про реєстрацію товариства з обмеженою відповідальністю «Науковий центр інформаційно-хвильової терапії «Інтер-Біополіс», метою якого було впровадження IХТ у клінічну практику Росії.

Заява підписана фірмою «Біополіс» (Київ), М. Колбуном та А. Безсоновим.

Після реєстрації московського центру IХТ п. Безсонов призначається його директором. Московська міська комісія з ліцензування медичної діяльності видала «Інтер-Біополісу» ліцензію, в якій написано, що «товариство з обмеженою відповідальністю «Науковий центр інформаційно-хвильової терапії «Інтер-Біополіс» має право на заняття медичною діяльністю». Чим колектив із здоровими комерційними апетитами на чолі з Безсоновим (тоді ще навіть не кандидатом наук) і благополучно зайнявся, у готовенькому вигляді прийнявши те, над чим в Україні працюють з 1980 року.

Відчуваєте ділову руку «старшого брата», котрий, не сумніваючись, що «все твоє — моє», без зайвих вагань вигрібає з чужої хати те, що його зацікавило? А чому «видатний учений» лише через кілька років проголосив на весь світ, що «Росія — батьківщина слонів»? Бо протягом цього часу, мабуть, відбувалося документальне оформлення факту перейменування приладу «Поріг» на «Мінітаг» (мініатюрний інформаційно-терапевтичний автогенератор), принцип дії якого — принаймні так визначено в газеті — «геніально простий». Чим не заміна етикетки «Шампанське» на «Советское шампанское»???

У статті також написано: «Протягом кількох років було проведено численні клінічні дослідження у провідних клініках країни. У дослідженнях узяли участь Центральна клінічна лікарня при Управлінні справами Президента РФ... аж до Лювенського університету (Бельгія)». Знай наших!

Та серед того переліку годі шукати назви українських наукових установ, де в 1981—1984 роках було проведено серію експериментів за спеціально розробленою методикою. З 1988 року нова методика лікування найрізноманітніших хвороб була застосована на клінічних базах Українського науково-дослідного інституту імені Богомольця до 10800 хворих — про це теж ані слова, як і про всі подальші українські дослідження. Потрібні коментарі?

Численні публікації про інформаційно-хвильову терапію нашим читачам відомі, як і серія книжок — наукових і науково-популярних, виданих у Міжнародному центрі інформаційно-хвильової терапії «Біополіс». У 1999 році в Києві проведено Міжнародну науково-практичну конференцію з IХТ «IХТ у клінічній практиці», в якій взяли участь близько 200 лікарів IХТ, у тому числі і з Росії. А 2000 року там побачив світ «Атлас зон інформаційно-хвильової терапії» М. Колбуна і Ю. Ліманського — труд, аналога якому немає в світі.

Найцікавіше, що сам же професор Безсонов зовсім недавно називав прізвище засновника того медичного напряму, на який тепер претендує сам у ролі першовідкривача.

Зокрема, в інтерв'ю в газеті «На страже» від 8 лютого 1992 року п. Безсонов відгукувався про лікувальний прилад: «... называється «Поріг». Розроблений київським дослідником Миколою Дмитровичем Колбуном». У газеті «Красная звезда» від 19.08.1993 р. в іншому інтерв'ю «Надії маленький оркестр» є такі слова: «... творець методу IХТ і дивного приладу «Поріг» — талановитий київський учений М. Д. Колбун» (до речі, двічі учасник програми «Взгляд» й один з учасників пам'ятної телепередачі «Ельдорадо»).

А ось уривок із статті «Чудеса за порогом» з московського журналу «Чудеса и приключения» № 3 за 1993 рік: «Не нахвалиться приладом керівник Московського центру IХТ, розташованого в поліклініці ГВС — успішно лікує співробітників і пенсіонерів органів Міністерства внутрішніх справ заслужений лікар РРФСР А. Є. Безсонов за допомогою IХТ».

А в 1994 році в російському науковому журналі «Клінічна медицина» в статті Безсонова та ін. «IХТ у клінічній практиці» написано, що «застосування структурно-системного підходу дало можливість М. Колбуну розробити метод інформаційно-хвильової терапії».

Ну і в якого ж Сірка цей Безсонов, тепер уже професор, позичив очі? А він до всього ще й любить розводитися про наукову порядність. Сірковими очима не стало видно, а «науковим розумом» забуто, що IХТ Колбуна ще в 1991 була рекомендована вченою радою Національного медичного університету до широкого впровадження в медичну практику. І після цього він з донькою навчався азів IХТ у Києві, а згодом призначений директором московської філії.

І лише в 1996 році, коли став відомий науковий плагіат Безсонова, він був звільнений з посади директора, а московський центр «Інтер-Біополіс» був закритий.

Водночас академік Української академії наук національного прогресу М. Колбун звернувся з листом до президента Міжнародної академії інформатизації (Москва) про наукову нечистоплотність члена-кореспондента цієї академії п. Безсонова, але лист залишився без відповіді.

Попередницею статті в «Совершенно секретно» була публікація в «Известиях» за № 20 від 25.10.1995 року під назвою «Геніальне відкриття російських учених чи авантюра?». Серед багатьох вельми цікавих моментів на тему тієї самої інформаційно-хвильової терапії в ній у розділі про дослідницькі лабораторії зауважено, що дослідження ведуться «ще в одній невеликій європейській країні».

А за тим уже — щось таке, що виходить навіть за межі норм наукової порядності...

І хочеться запитати: а немає в тому вини тих, хто взявся «розбудовувати незалежну Україну», створивши такі умови для творчої інтелігенції, що її доробок потрапляє у ведмедячі обійми якогось «старшого брата»? Бо, створивши те, що в Росії оголошено «переворотом» у медицині, «колосальним досягненням» (повернімося до компліментів, якими так щедро був обсипаний Безсонов), Колбун уже багато років б'ється без будь-якої підтримки Міністерства охорони здоров'я, виживаючи у вкрай жорстких умовах, не маючи можливості боротися за здоров'я своїх громадян у таких масштабах, як належало б. Та вже ніби історія нас повчила: не може бути світових авторитетів у державі, яка не вміє чи не хоче боронити свою гідність, яка дає можливість викрадати свою інтелектуальну потугу. Чого вартий епізод з Іваном Пулюєм, котрий довів Ейнштейнові свій пріоритет з відривом на сімнадцять років у відкритті Х-променів. Та почув у відповідь, що за Рентгеном — уся європейська культура, а за ним, Пулюєм, «якась Рутенія», за яку він у незрозумілому патріотизмі чогось тримається.

Знову те ж саме? Нічого історія не навчила? То давайте покричимо самим собі «Слава Рутенії!», а краще «Віва!». Може, від того наблизимося до Європи, та й на душі полегшає.

Наталія ОКОЛІТЕНКО.

Борис Олійник

Любить Україну в собі

Інколи, їй право, хочеться запитати межиріч: коли вже ми, нарешті, перестанемо плакатись? Де ж пак: те в нас не так, і се ще гірше, і немає об'єднавчої ідеї, а меценатів рівня Терещенків, Симиренків чи Ханенків годі й шукати, і прочая, і прочая.

Та згадаймо хоча б генерального директора легендарної «Мотор-Січі», Героя України В'ячеслава Богуслаєва, який не тільки зберіг і забезпечив роботою кількатисячний колектив, а й переконав його, що треба не лише вміти заробляти на хліб насущний, а й дарувати на хліб духовний. І наслідок наяву: в духовній інфраструктурі Запорожчини — од облаштування Хортиці, спорудження пам'ятників, зведення шкіл і храмів аж до, по суті, відродженого приміщення драмтеатру — до всього цього приклали золоті руки моторобудівники на чолі зі своїм видатним ватагом. Я вже не кажу про Український фонд культури, який в найскрутніші часи В'ячеслав Олександрович підтримав і морально, і матеріально. І, слава Богу, не один Богуслаєв!

Отже, є в нас свої достеменні доброчинці, істинні, а не декоровані патріоти!

Серед них особливий чин посідає Богдан Губський. Талановитий вчений, метикуватий і вправний бізнесмен, народний депутат України, він тим прикметний, що з перших кроків свого добродійства, сказати б, вкладає інвестиції в найдорожче — в головний резерв нації — дітей.

Богдан Губський ніколи не працював на кон'юнктуру моменту, скажімо «під вибори». Він по-філософськи розмислив, що з перемогою чи поразкою в депутатських перегонах життя не закінчується. Що є величини змінні й постійні. До перших, зокрема, належать і всі ті пристрасті по демонізації опонентів, котрі супроводжують спринтерів та марафонців на виборчих дистанціях. Постійні ж величини — мала і велика материзна, відчуття підзвітності перед родом і народом, перед рідним краєм, зрештою, перед історією — не терплять метушні, велеречивих обіцянь, щоденних присягань у безмежній любові і подібної сухозлотки. Постійні величини вірять не слову, а ділу. Щоденним, негаласливим, не важливо — великим чи малим, але тільки реальним справам.

Фото Миколи БІЛОКОПИТОВА.

Виходячи з цих домінант, що, вважай, стали його кредо, Губський просто трудиться з упертістю хлібороба, незважаючи на зливи і посухи.

Я особисто відчув у ньому цю тверду послідовність з перших великомасштабних діянь, зокрема, у всеукраїнській акції школярів, заохочених до написання твору на тему «Село моє, для мене ти єдине».

Після кількарічної духовної посухи, яка пекельно обпалювала юні душі з телеекранів та прикуплених часописів навалою насильств, психо-сексуальних збочень, з наверненням на манівці безбатченківства, з апологетикою всього чужоземного і очорненням свого, рідного як назадницького й хуторянського, — після всієї цієї «обробки» навіть у мене, безнадійного оптиміста, закрадався холодок сумніву в успіху цього замислу.

До честі Богдана Володимировича, він не пішов за гамлетівським — «бути чи не бути?». Зрештою, йому й не було коли вдаватися до фрейдівських самокопань: він просто працював з твердим переконанням у праведності задуму. І нагородою йому стали десятки тисяч хвилюючих сповідей юних душ перед своїми рідними, сердечних освідчень у любові до свого села, до своєї малої батьківщини, до України, які категорично спростували нав'язуване певними менторами лукавої думки про нібито суцільний нігілізм «втраченого покоління», якому все байдуже.

Та ні, панове, «не вмирає душа наша». Треба тільки не бубоніти по-старечому та сплескувати руками: «куди ж іде наша молодь?!», а піти їй назустріч, заторкнути ті заповітні струни душі, котрі озовуться мелодією добра та безкорисливості.

Сказати б, «дитяча тематика» завжди посідала чільне місце в доброчинствах Губського. Він, до речі, звіддавна прилучився до програми нашого Фонду культури «Нові імена України» — не тільки добрим словом, а й матеріальними внесками. Дякуючи йому, чимало юних талантів одержали стипендії, а декотрі дістали змогу брати участь у найпрестижніших конкурсах у зарубіжжі, виборюючи високі звання.

До того ж такі широкоформатні дійства чиняться не спорадично, за принципом — відбув і забув. У своїй неперервній сув'язі вони творять помітну **лінію** в духовному відродженні. У розвиток започаткованого Фондом інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття» під керівництвом Губського всеукраїнського конкурсу на кращий літературний твір «Вірю в майбутнє твоє, Україно!» дається старт акції «Богданова криниця», яка залучає юні таланти козацької Черкащини до нових змагань у публіцистиці, малярстві, в декоративно-прикладному мистецтві.

Знову-таки, це не якісь одноразові дійства з ушанування переможців, котрих «конвеєром» вітають і тут же ... забувають. І голова ради Фонду інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття» Губський, і його сподвижники супроводжують юні обдарування на життєвих велелюддях. Нині у вищих навчальних закладах уже вчиться понад 200 юнаків та дівчат на кошт фонду.

Акція «Богданова криниця» кличе юних громадян Шевченкового краю піти глибше підручникових вислідів про видатного земляка Богдана Хмельницького, дістатися до першоджерел і життєпису, і неперебутніх діянь його. Виходячи з цього, фонд започатковує програму повернення на материзну пам'яток, котрі причетні до епохи і діяльності Хмеля.

Цей напрям особливо близький мені, позаяк з часу свого заснування Український фонд культури уже впродовж 15 років здійснює одну із своїх пріоритетних програм, мета якої — пошук і повернення наших національних історичних та культурних вартостей в Україну, які з різних причин опинилися поза її межами.

Саме наш фонд ініціював створення відповідної комісії при Міністерстві культури і мистецтв, а згодом — при Кабінеті Міністрів України, яка нині активно опікується цією державно важливою справою.

Хоча, одверто скажемо, деякі волюнтаристи з верхів діють у зворотному напрямі, коли ми щедро віддаємо, не одержуючи навзаєм.

На цьому тлі дії Фонду інтелектуальної співпраці заслуговують всенародної підтримки. Втілюючи в життя ідею «Знати минуле для майбутнього», фонд Губського заповзявся повернути в Україну реліквії, пов'язані з іменем творця української державності. І вже є вагомий наслідок: громадськість України вперше побачила доправлені з музеїв Польщі булаву, шаблю, нагай і два кубки Хмельницького; зі Стокгольму — особистий прапор гетьмана; з Москви — срібну з позолотою мису.

Покіль ці реліквії гостюють у нас тимчасово. Зрозуміло, що будь-яка держава намагається не розлучатися зі своїми збереженнями. Отож треба миром-громадою зробити все, аби вони назавжди повернулися додому. Бо якщо для Польщі, Швеції, Росії — то, хай і дорогоцінні, та все-таки тільки реліквії, то для нас, українців, **це національні святині.**

І, допомагаючи Богданові Володимировичу, маємо діяти не «урапатріотичним» натиском, вимагаючи сьогодні ж повернути «наше». Подібними наскоками ми вже не раз завдавали собі шкоди, бо це викликає природний спротив в адресата. Тим паче що в кожній країні, окрім міжнародно-правових норм, діють і свої, національні закони, які регламентують режим збереження вартостей.

Отже, в цій царині варто діяти послідовно, але делікатно, на принципі взаємності. Я, скажімо б, запропонував переглянути наші запасники в сенсі віднайдення тих одиниць, котрі для нас — лише реліквії, а, скажімо, для шведів, поляків чи росіян мають статус **національних святинь.** У такому разі можна було б вчинити своєрідний, шляхетний обмін.

Одне слово, шукаймо цивілізовані шляхи розв'язання цієї діткливої проблеми, суворо сповідуючи вітчизняні й міжнародно-правові норми. А покіль ми ще раз доземно вклонимося доброчинцям з фонду «Україна — XXI століття», котрі першими від голосінь та зітхань перейшли до реальних справ.

Одним із таких реальних кроків — нещодавно виданий культорологічний збірник «Черкаський край — земля Богдана і Тараса», де порушено проблеми багатовікової історії і культури регіону та висвітлено його роль у державному становленні і духовному житті України. Має резон знакомитий письменник Юрій Мушкетик, твердячи в передньому слові, що «це не туристичний путівник. Ця вкарбована в сторінки пам'ять про рідну землю хвилює, пробуджує думки й почуття гордості, особистої причетності до добрих справ, які започаткували наші славні предки». Це й не посібник, додамо, а знову-таки щасливо віднайдена мелодія пісні синівської любові до малої і великої материзни.

І коли вже зайшлося про велику Батьківщину, то й у цьому масштабі фонд на видноті, прилучившись до видання п'ятитомної «Історії української культури». Сприяючи цьому унікальному виданню, де, як зазначено в анотації, «вперше в історії нашої держави системно викладається багатовікова історія української культури, її самобутність...» — доброчинці фонду могли б претендувати на особливу, сказати б, державну пошанівку. Одначе Богдан Губський уміє так облаштувати кожну справу, коли по її завершенні помітиш його хіба що в гурті, і вельми рідко — на першому плані. Це характерна риса істинних, а не показних патріотів, які люблять не себе в Україні, а Україну — в собі.

Тож щасливого вам громадського і науково-творчого многоліття, колего. І хай не оскудне рука дароносця!

РЕЙТИНГИ

Десятка кращих вузів

14 жовтня за підсумками діяльності в 2001 році відбулося урочисте нагородження вузів—переможців рейтингу «Софія Київська».

Нинішнього року здобутки вузів визначалися за результатами двохпаралельних опитувань — молоді від 16 до 25 років та експертів, на базі інтегрованих показників. У рейтингу взяли участь 384 вузи: 221 — державні, 98 — недержавні, 65 — духовні. Були й вузи, рейтинг яких визначався в окремих категоріях.

За сумарним рейтингом перша десятка вузів країни виглядає таким чином: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Національний університет «Києво-Могилянська академія», Національний технічний університет КПІ, Національна юридична академія імені Ярослава Мудрого (Харків), Національний університет «Львівська політехніка», Львівський національний університет імені Івана Франка, Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Київський національний економічний університет, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна та Міжрегіональна академія управління персоналом.

Перша трійка вузів державної форми власності розташована у такому порядку: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Національний університет «Києво-Могилянська академія», Національний технічний університет КПІ. Рейтинг вузів недержавної форми власності очолюють Міжрегіональна академія управління персоналом, Міжнародний інститут лінгвістики і права та Європейський університет фінансів, інформаційних систем, менеджменту та бізнесу.

На знімку: директор Міжрегіональної академії управління персоналом Валерій Бебик одержує нагороду з рук голови оргкомітету рейтингу Леоніда Кравчука.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Дні Сумщини в Москві

(Початок на 1-й стор.).

В. о. голови Сумської облдержадміністрації Юрій Жарков в інтерв'ю «ГУ» заявив, що «головна мета Днів Сумщини в російській столиці полягає в тому, щоб зміцнити у рамках проведення Року України в РФ традиційні торгово-промислові зв'язки між Сумською областю і Москвою. Російську сторону зацікавило обладнання для видобування і транспортування нафти і газу, продукція ВПК, хімічної індустрії, сільського господарства». За словами Юрія Жаркова, «Сумщина активно торгує з Мурманською, Архангельською, Астраханською, Білгородською областями». У відкритті «Днів Сумщини у Москві» брали участь депутати Державної Думи, Верховної Ради, котрі обговорили проблеми уніфікації українського і російського законодавства, що має сприяти розвиткові торгівлі між двома країнами.

В інтерв'ю «ГУ» народний депутат України Григорій Дашутін висловив думку про те, що «за десять років, що минули, зроблено чимало політичних і економічних помилок, які спричинилися до нинішнього стану торгово-економічних відносин України і Росії. Незрозуміло, з чиєї ініціативи, заявив депутат, розірвано економічні зв'язки між підприємствами, які, зрештою, існували завдяки тому, що спільно випускали кінцеву продукцію. Нині товарооборот між країнами залишається на низькому рівні», вважає депутат.

В організації «Днів Сумщини в Москві» активну участь брав посол України в РФ Микола Білоблоцький, російський та український союзи промисловців і підприємців, сумська представницька і законодавча влада, Сумське земляцтво в Москві. В інтерв'ю «ГУ» керівник торгово-економічної місії у складі Посольства України в РФ Станіслав Сивокінь заявив: «Ми орієнтували торгово-промислову виставку Сумщини для споживачів Москви і Московської області. Адже на цей регіон Росії припадає 2,2 мільярда доларів на Москву і 1,2 мільярда на Московську область з усього українсько-російського товарообороту. Сумські товаровиробники прекрасно й гучно заявили в російській столиці про свій потенціал, про свої товари і вироби. Російська сторона надзвичайно зацікавлена в економічному співробітництві з підприємствами Сумщини. Росіяни добре знають продукцію об'єднання «Сумихімпром», Шосткинського заводу хімічних реактивів, Качанівського газопереробного заводу, Конотопського арматурного заводу». На думку Станіслава Сивоконя, «російський ринок досить ліберальний», і український виробник цілком може конкурувати з російським.

Водночас гість сумчан, представник російської «Goldentelekom» Михайло Муравін переконаний, що російським і українським законодавцям багато ще слід зробити, щоб не було штучних перепон у взаємовигідному російсько-українському бізнесі й торгівлі.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Фото АП.

Правоцентристи щасливі

Щастю цих жінок немає меж. Другий тур парламентських виборів у Франції, що відбулися минулої неділі, закріпив тенденцію туру першого: правоцентристська партія Жака Ширака «Об'єднання на підтримку республіки» отримала понад 43 відсотки голосів. Отож орієнтовно партія матиме майже 400 місць із 577 у Національних зборах. Це означає, що правоцентристи зможуть самостійно сформувати уряд, і вперше за багато років і президент, і прем'єр представлятимуть один політичний рух. Очікується, що прем'єром стане нинішній глава перехідного уряду Жака Ширака Жан-П'єр Раффарен (соціаліст Ліонель Жоспен у травні подав у відставку через провальні для партії результати президентських виборів). Особливістю нинішніх парламентських виборів стало й те, що до Національних зборів взагалі не пройшли представники ультраправого «Національного фронту», очолюваного Жаном-Марі Ле Пеном.

У парламенті побільшає євроскептиків

Чеські соціал-демократи, які перебували при владі протягом чотирьох останніх років, набрали майже третину голосів і, таким чином, знову вибороли перемогу на парламентських виборах, що відбулися минулої суботи. Їхній лідер — Владимир Шпідла, найпевніше, й стане новим прем'єр-міністром країни. Майбутній глава кабінету вже заявив, що добиватиметься створення коаліції з двома невеликими центристськими партіями. Спостерігачі зазначають, що в цьому разі йому вдасться одержати 101 із 200 місць у парламенті і сформувати досить хитку більшість.

Цікаво, що опозиційна правоцентристська Громадянська демократична партія на чолі з «батьком» чеських економічних реформ Вацлавом Клаусом прийшла до фінішу друга (вона одержала майже 24 відсотки голосів), а третє місце (майже 18,5%) посіли комуністи — затяті супротивники участі Чехії у НАТО та завзяті євроскептики.

У неділю президент Чехії Вацлав Гавел провів переговори з лідерами трьох основних блоків, які одержали місця в парламенті. Щоправда, комуністів цієї честі не удостоїли.

Страх перед «сплячими» терористами

Я ввімкнула програму новин німецького телебачення і похолола: літак «Люфтганзи» від вибуху розвалився на шматки. У нього вистрілив майже іграшковою радіокерованою ракетою якийсь юнак. Виявилося, що це — начебто імітація можливого терористичного акту в повітряному просторі Німеччини.

Підстав для підозр, що тероризм погрожує федеративній республіці, задосить — вважає керівник відомства із захисту Конституції. Є дані, що терористи внесли Німеччину у свої списки, адже вона —член антитерористичного альянсу, а також брала активну участь у американських наземних операціях у Афганістані. Днями в газетах з'явилися повідомлення про деякі підслухані таємничі телефонні розмови двох чоловіків, що називали один одного ісламськими іменами. Вони розмірковували про можливості знищення у повітрі німецьких цивільних літаків із землі. Фахівці дійшли висновку, що такий варіант можливий. У державні відомства з безпеки та захисту Конституції надходять також численні сигнали про те, що в Німеччині реальна небезпека терористичних нападів, зокрема на американські та єврейські заклади.

Тепер у федеративній республіці вживають всіляких заходів із запобігання терористичним актам. За повідомленням президента найбільшої в країні авіакомпанії «Люфтганза» Юргена Вебера, в убезпечення польотів вкладено 32 млн. євро. Зокрема, двері кабіни пілотів замінюються на куленепробивні, посилено контроль за багажем, у салонах встановлено відеокамери, а кожний рейс тепер супроводжує співробітник служби безпеки. Встановлять також найсуворіше спостереження за територіями, що прилягають до аеропортів, особливо — найбільшого у Європі повітряного вузла у Франкфурті-на-Майні.

Відомство з захисту Конституції також повідомило, що встановлюється суворий контроль за багатьма особами, які належать до мережі моджахедів, пов'язаних з аль-Каїдою. Ці люди отримали військову освіту і пройшли підготовку в терористичних центрах у Афганістані та інших країнах. Виявити їх надзвичайно важко, бо вони — одні з найзразковіших іноземців, такі, що не мають жодного стосунку до терористів, котрих піддаватимуть тотальним перевіркам.

Страх перед терором виявляється не лише на сторінках преси. Звичайні бюргери стали підозріло ставитися до всього, що виходить за рамки їхніх уявлень. Нещодавно посеред ночі до будинку, де я живу, під'їхало кілька поліцейських машин. «Відкрийте, поліція!» — застукали стражі порядку у шибки на першому поверсі, сусідам здалося підозрілим, що в двокімнатній квартирі мешкає п'ятеро молодих чоловіків. Після розгляду та перевірки документів поліцейські поїхали. З'ясувалося, що у квартиронаймачів немає грошей на оренду окремих квартир...

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ *Київ*

Швеція підтримує нас на шляху до ЄС

Сьогодні розпочинається офіційний візит в Україну держсекретаря МЗС Швеції пана Свена-Еріка Сьодера. Мета візиту — обговорення з українською стороною стратегії розвитку співпраці Швеції з Україною на період 2002—2004 років. Співпраця з Києвом залишається одним із пріоритетних напрямів зовнішньої політики Стокгольма, наголошується у прес-релізі Посольства Швеції в Україні. Спільна безпека, поглиблення демократії, економічна трансформація, соціальна безпека, навколишнє середовище, освіта та наукові дослідження — галузі, в яких Швеція планує співпрацювати з Україною. Стратегія передбачає підтримку з боку Швеції інтеграційних прагнень України стосовно ЄС.

■ *Тулькарм*

Новий теракт

Учора вранці на одному з ізраїльських КПП на північ від Тулькарма підірвав себе палестинський терорист-самовбивця, якого зупинив для перевірки документів ізраїльський військовий патруль. Ніхто з ізраїльтян не постраждав.

■ *Делі—Ісламабад*

Перестрілки тривають

У понеділок уранці індійська артилерія знову обстріляла деякі райони неподалік прикордонного пакистанського міста Сіялкот (Пенджаб). Пакистанські прикордонники відкривали вогонь у відповідь.

■ *Сеул*

Продовження скандалу

Південнокорейські прокурори оголосили про намір залучити до справи про хабарництво та «торгівлю владою» і другого сина президента Кім Де Чжуна — Кім Хонг Апа. Його братові Кім Хон Гулу аналогічні обвинувачення було пред'явлено 5 червня.

■ *Гельсінкі*

Референдум покаже

Найбільша опозиційна партія Фінляндії заявила, що в країні потрібно провести референдум з питання приєднання до НАТО. Соціологи стверджують, що переважна більшість громадян проти вступу країни до Північноатлантичного альянсу.

■ *Вашингтон*

Буш проти Хусейна

Як стверджує «Вашингтон пост», кілька місяців тому президент США підписав наказ ЦРУ про проведення таємних операцій на території Іраку з метою силового усунення від влади іракського лідера Саддама Хусейна. На реалізацію програми вже витрачено десятки мільйонів доларів.

■ *Кабул*

Що тобі сниться, делегате лойя-джирги?

Як повідомляє Reuters, учора вранці близько тисячі делегатів лойя-джирги демонстративно залишили шатро, де проводили нараду старійшин, на знак протесту проти затягування засідання представниками перехідного уряду. Стомлені гарячими суперечками, делегати так і не дочекалися програмного виступу нового глави держави Хаміда Карзая. Дехто з них **(на знімку)** заснув просто на східцях.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Писанковий край

Так з давніх-давен називають Буковину. Писанки тут пишуть у кожному селі. Збереглося це мистецтво навіть у тих регіонах, де радянській ідеологічній машині вдалося швидше вичавити з людських душ віру в Бога, приналежність до українства, зокрема у бессарабській частині Чернівецької області.

Чернівецька художниця Лариса Канюка — майстер декоративно-ужиткового мистецтва — демонструє свої унікальні писанки. Викладає вона їх з різнокольорових бісеринок. Орнамент наносить з допомогою спеціального клею з воску та живиці на дерев'яну заготовку, зроблену у вигляді яйця. Такі писанки на Буковині звуться «бісерками». Лариса відродила це давнє мистецтво й бездоганно володіє його секретами.

Своєю самобутністю буковинські писанкарі утвердилися в контексті світового образотворчого мистецтва і заслужено мають там свою творчу нішу. У позаминулому столітті найкращі крайові майстри розмальовували писанки для російських царів, австрійських цісарів та румунських королів. Були в них замовлення і від можновладців США, Англії й Канади.

Майстер, який ламав канони

Неперевершеним писанкарем на Буковині був, звичайно, нині вже покійний у Бозі Михайло Фірчук з гірського села Виженка Вижницького району. Він перший почав ламати застиглі канони цього прадавнього мистецтва. Друзі, колеги жартома називали його за неспокійну вдачу «бунтарем», «революціонером». Він і справді не міг терпіти сліпого копіювання не завжди вдалих взірців писанок. На противагу несмаку Михайло Корнилович почав творити свою писанкарську ідеологію. Це він першим на Буковині відродив писанку-шкрябанку. Для непосвячених розкриємо техніку її виготовлення. На пофарбованому одним кольором яйці майстер створює орнамент не традиційним писачком з допомогою розплавленого воску, а звичайною швейною голкою методом вишкрябування.

Потім Фірчук почав інкрустувати однотонно пофарбовані яйця лускою із смерекових шишок. Оволодів він і технікою викладання орнаментів на дерев'яному яйці з бісеру.

Але в історію українського писанкарства цей майстер увійшов своїм унікальним винаходом методу консервації яєчних писанок. Як відомо, такі вироби є недовговічними, вкорочує їх вік внутрішня начинка яйця. Фірчук додумався з допомогою медичного шприца витягувати жовтково-білкову масу й заливати порожнину сумішшю з тирси та клею ПВА. Коли вона твердне, то таку писанку можна безбоязно кидати навіть на підлогу — вона не розіб'ється. На цей винахід самоук одержав патент ще за часів колишнього СРСР.

Крім того, Фірчук створив набір рецептів фарбування яєць природними барвниками.

Місце їм — у книзі рекордів Гіннесса

Унікальну колекцію писанок зібрав протягом свого життя заслужений майстер народної творчості Іван Назарович Снігур. Він зробив науковий коментар до своєї збірки, описав кожен експонат, визначив стиль і техніку виконання. Левову частку цієї колекції становлять, звичайно, буковинські писанки, зібрані з усіх регіонів Чернівецької області. Та найширше представлено писанковий розпис, виготовлений гуцульськими майстрами. У цій гірській глибинці дивом збереглися орнаменти, народжені ще за часів язичництва. Аж не віриться, що наші предки мали таке метафоричне мислення, таку глибинну космогонічну філософію.

У дев'ятнадцятому столітті на Буковині з'явилися писанки, вилиті з кухонної солі. Якомусь невідомому майстрові спало на думку виготовити еліпсоїдну формочку й заливати туди ропу. Через кілька днів вода з розчину випаровувалася, і сіль кам'яніла: перед очима поставала білосніжна писанка. Згаданий промисел набув поширення винятково в гірських селах, де були соляні криниці. Але й у цей аскетичний виріб гуцульська душа вклала весь свій хист. Соляні писанки оздоблювалися геометричними орнаментами, християнськими символами. Чернівчанин Іван Назарович Снігур встиг зібрати залишки цього давно забутого мистецтва, за що йому треба низько вклонитися. Нещодавно він влаштував виставку унікальних соляних писанок. Вона мала неабиякий успіх. Та найбільше були вражені австрійські мистецтвознавці. У віденських музеях широко представлено буковинську писанку. Австро-Угорська імперія, до складу якої входила в позаминулому столітті Буковина, дбала про наповнення своїх музейних скарбниць шедеврами, що їх творили кращі майстри підневільних народів. Але соляні писанки чомусь туди не потрапили. А вони — унікальні й самобутні — варті того.

А ще Іван Снігур творить «власні писанки». Він єдиний, хто володіє тепер на Буковині практично всім спектром техніки «яєчного» розпису. Віднедавна майстер почав виготовляти писанки з вербових прутиків і вже показав, що на цьому терені йому нині нема рівних в Україні, а може, і в усьому світі. Його вироби варті Книги рекордів Гіннесса. Деякі писанки сягають півтораметрової висоти. Та, попри великі габарити, вони здаються легкими, від них віє божественною таїною. Цей ефект досягається завдяки ажурності орнаментів, які використав автор під час творення своїх унікальних виробів. У кожному з них присутнє стилізоване сонце — предковічний знак духовного вознесіння.

Крім того, Іван Снігур показав себе умілим майстром використання писанок в оформленні музейних експозицій, закладів громадського харчування. Він придумав для них обрамлення з житньої соломи, що вражає.

Гешефт на... страусових яйцях

Треба визнати, що не скрізь писанкарством займаються лише заради вдоволення духовних потреб. Подекуди воно перетворилося на відверту комерцію. І гріють на цьому руки не майстри писанкового розпису, а спритні ділки, які побачили неабияку вигоду в давньому народному промислі. На Буковині їх нині чимало. Як правило, це люди, котрі встигли побувати на заробітках у США, Німеччині, Португалії, Англії і на зубок вивчили кон'юнктуру тамтешніх ринків. Повернувшись на батьківщину, вони зайнялися обслуговуванням представників української діаспори, точніше — її багатого прошарку. Серця цих людей, уражених ностальгією, гризе туга за материковою культурою. Ось на цьому і роблять бізнес новоявлені комерсанти. Вони масово вивозять буковинські писанки за кордон, де вигідно їх збувають, і мають великий навар від мистецького гешефту. Деякі додумалися везти в далеке зарубіжжя не сам товар, а його виробників, оскільки на перевезення великих партій писанок наші рідні українські митники вимагають відповідних супровідних документів. Комерсанти від мистецтва оформляють писанкарям візи, беруть на себе дорожні витрати, забезпечують їх житлом. А далі майстер повинен показати свою роботу і, зрозуміло, відпрацювати витрачені на нього маклером гроші. Кожну виготовлену писанку збуває ділок. Він, як мовиться, диктує ціну на тамтешньому ринку.

Особливий попит нині у США, Канаді, Англії та Португалії мають писанки із страусових яєць. Такий виріб коштує 80 — 90, а подекуди і всі 100 американських доларів. Майстрові за нього платять 10 — 15 «зелених». Різниця потрапляє в кишеню посередника.

Комерсанти від мистецтва також закуповують за кордоном страусові яйця і привозять їх на Буковину. А потім роздають майстрам, які роблять з них шедеври. Отже, дорогі співвітчизники, якщо побачите в пасхальному кошику багатого канадського українця таку екзотичну писанку, то знайте — її творили в буковинських селах. І не звинувачуйте майстра за те, що клюнув на той гріш. Він заробляв собі й своїм дітям на шматок насущного.

Хто понесе писачок у нове тисячоліття?

На це запитання є оптимістична відповідь: молода поросль. На Буковині її, слава Богу, вистачає. Великий загін майбутніх писанкарів виростає в гірських районах. А столицею виховання підростаючої зміни у нас без жодної натяжки вважають село Яблуницю Путильського району. Тут мешкає справжня берегиня буковинської писанки — вчителька місцевої школи Ганна Вережак. У перші дні незалежності ця ініціативна жінка створила гурток юних писанкарів і вже благословила в самостійну дорогу десятки умілих майстрів цього прадавнього мистецтва. Пані Ганна читає курс писанкарства не з чужого голосу, а з власного підручника, який на сьогодні — чи не найповніше видання такого типу в Україні. Та поки що він є лише в авторському екземплярі. На видання цієї унікальної книжки бракує коштів. Не може (чи не хоче) підставити плече Чернівецька облдержадміністрація. Відмовчується й Міністерство освіти і науки України, хоча знає про існування такого підручника та про схвальні відгуки на нього, зроблені фахівцями писанкарського жанру.

Поки чиновники «жмотяться», берегиня продовжує навчати дітей орудувати писачком. А це ознака того, що писанкарському роду не буде переводу.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.
Фото автора.

Такі філігранні писанки пише мешканка буковинського села Усть-Путила Марія Самуряк. Її оригінальні витвори знають у Канаді, США, Мексиці, Австралії та багатьох інших країнах світу. Пише вона не лише на курячих, а й на качиних та гусячих яйцях. Розписи наносить на яєчну поверхню винятково рослинними барвниками.

КУЛЬТУРА

Фонди поповнює меценатка

Понад чотири десятки унікальних видань — книг із творами Олександра Пушкіна, Володимира Набокова, Дмитра Фурманова, Жюля Верна, а також заборонених у колишньому СРСР авторів-дисидентів Ірини Ратушинської, Ніни Кривошеїної та інших — привезла з собою французька меценатка Сюзанна Саварі-Полідорі у дарунок їх Одеському літературному музеєві. Поповнила вона й фонди музею західного та східного мистецтва (книги й журнали відповідного профілю), консерваторії (партитури музичних творів), деяких інших закладів культури й освіти.

Це — не перший і, слід гадати, не останній приїзд до Одеси французької меценатки з Тіонвілля. Ось уже 32 роки Сюзанна Саварі-Полідорі збирає раритети, унікальні твори літератури й мистецтва, щоб принести їх у дарунок Одесі, в яку закохалася.

Георгій ВОРОТНЮК.

Дзвони Лемківщини

Райцентр Монастириська на Тернопільщині визнано центром лемківської культури. Тут діє музей лемківської культури і мистецтва, щороку відбуваються фестивалі «Дзвони Лемківщини». А цьогорічний фестиваль, який днями завершився, отримав статус всеукраїнського. Навколо символічної ватри він зібрав гостей не тільки з України, а й з-за кордону.

Більш як півстоліття тому в результаті сумнозвісної операції «Вісла» лемки змушені були залишити батьківську землю. Вони вже давно адаптувалися на новому місці, але серце і досі щемить, передаються від покоління до покоління своя говірка, пісні, традиції. На Тернопільщині виходить і газета «Дзвони Лемківщини», яка намагається зберегти лемківський діалект. У недільних школах вивчатимуть його і маленькі лемки.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Старі — це ми, тільки пізніше

СОЦІАЛЬНИЙ ЗРІЗ

Цю фразу, почуту на прес-конференції, можна вважати її лейтмотивом. (Тема — «Стара людина в Україні: соціальні та медичні аспекти», організатор —Інститут геронтології Академії медичних наук.) Результати досліджень та прогнози, з якими нас ознайомили, — готовий базовий матеріал для тих, хто творить та утверджує закони. Однак про що можна говорити, коли пенсії середньостатистичному українцеві похилого віку вистачає днів на три повноцінного харчування? Звідси запитання: невже високі державні мужі прилітають до нас з інших планет, на яких залишаються їхні ситі та задоволені батьки?

... Є у Фаїни Раневської афоризм на всі часи: «У старості непокоять не погані сни, а погана дійсність».

Фото Михайла СВІТЛИЧНОГО.

1. Секрети нездужання

Світ невпинно старішає, й Україна, звичайно, теж. Так принаймні казали журналістам геронтологи. Але кожного з нас цікавить ще й таке: який буде рівень життя в державі 2050 року, якщо передбачено зростання кількості літнього населення до 38 відсотків (тобто майже вдвічі, бо нині — 20)?..

Така цифра, навіть на рівні прогнозу, зобов'язує перевести стрілку соціально-політичного компасу на старших членів родин. Процеси старіння — психологічне випробування для всього суспільства загалом і для кожного випадку окремо.

На репліку, що, мовляв, на Заході вигідно старіти, молода колега отримала пас: питання не в тому, що вигідно, просто там економіка дає змогу людям у будь-якому віці почуватися відносно здоровими. І активними. Згадайте закордонних стареноньких туристів — «божих кульбабок», які, тримаючись одне за одного, прогулюються набережними курортних міст. Старість, що її деякі мудреці вважають даром, насправді доволі невеселий сезон життя, його зима (особливо у нас). Досить згадати будду Гаутаму, який найбільшими лихами вважав хворобу, старість, смерть. А коли людина вже, так би мовити, «громадсько неактивна», вона потребує стократної турботи і відповідної якості життя.

Зрозуміло, що літні люди — хворі люди. Серед тих, кому за 70, здорових або майже здорових 1,2 відсотка. У кожного свій набір хронічних захворювань. Серед тих, хто перейшов 75-річний рубік, кожен четвертий не виходить із власного помешкання, кожен п'ятий не може навіть сам помитися. 20 відсотків людей після 80 страждають старечим недоумством. Хвороби накладають відбиток на психіку людини. Вона почувається ніким, адже вже не виконує соціальної функції.

2. Дієта мимоволі

Дивно, але у всі часи люди тішилися міфом про дітей, які старим батькам підносять склянку води. Насправді така ідилія — щасливий випадок. Фрустрація життєвого смислу майже завжди посилюється самотою. Як зазначив директор Інституту геронтології Владислав Безруков, 30 відсотків літніх громадян, втративши навички самообслуговування, живуть самі, не отримуючи допомоги ані від дітей, ані від родичів.

Як на мене, говорити про психологічний комфорт у країні, яка не любить і старих, і молодих, і малих, — щонайменше дико. До нашої редакції щодня звертаються десятки принижених та ображених пенсіонерів. З нашого боку було б нетактовно читати їм лекції про збалансоване харчування та здоровий спосіб життя.

Передусім треба перебувати в такому середовищі, яке відстоюватиме своїх старих, боротиметься за них. Хоч як екстремально це звучить.

Ось приклад. Професора Юрія Григорова журналісти попросили прокоментувати його минулі дослідження стосовно користі кислого молока. Геронтолог розповідав про давні експедиції в Абхазію. Про те, що тамтешній народ сидить на овочах, зелені, птиці. Стверджував, що м'яса абхазці вживають дуже мало і зовсім не їдять цукру та кондвиробів. Але... Паралельно пригадалося професору Григорову, як за радянських часів у Союзі тотально впроваджували інтернати престарілих. І, до слова, саме у горян ця ідея не прижилася. Там у них — культ батьків, і нема більшої ганьби для кавказця, як віддати свого немічного батька чи матір у казенний дім.

3. Ікра за редьку не солодша

Щоб не зводити все це до примітивного рюмсання, нагадаємо: наші батьки і діди життєздатніші за всіх своїх ровесників на планеті. Вони знають не з чуток голод, репресії, війну. І байдуже сприймуть повідомлення про користь низькокалорійної їжі. (Виявляється, експерименти на щурах та мишах, які хворіють так само, як ми, довели: такі продукти продовжують життя на 40 відсотків. Але коли їх вживати замолоду, то хто працюватиме в шахтах, на заводах, у НДІ?) Та все ж аморально доводити до фізичного і психологічного краю людей, які вже там побували.

Під завісу — майже дозвільні думки про еліксир молодості. Якщо науковці досліджують способи продовження життя, філософи доволі стримано ставляться до теми безсмертя. Зрештою, це дві великі різниці...

Один з основних факторів, котрі впливають на довголіття, — харчування. Тепер уже немодно лякати людей холестерином: за останніми даними іноземних учених, надто низький його вміст у крові скорочує життя. Зрештою, до кожного компоненту їжі в різній місцевості має бути свій підхід.

Менталітет французів диктує вживання червоного вина для втечі від атеросклерозу та серцево-судинних захворювань. Населення Крайньої Півночі «загнулося» б без великої кількості жиру, риби та ікри. Монголи не обійдуться без споживання гігантських порцій м'яса. Літнім українцям, позбавленим вибору, залишається чудодійна редька та сало як незамінний антидепресант. А також — сподівання, що можновладці прислухаються до наукових висновків. І — до голосу совісті.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Учора сільський голова, сьогодні безробітний

НА ЗАХИСТ ЛЮДИНИ

Сергія Костянтиновича Стрельчука односельці вперше обрали головою сільської ради у 1984 році. Відтоді на кожних виборах виявляли йому довіру. До обрання він працював учителем місцевої середньої школи, мав дві вищі педагогічні освіти. Нині він безробітний. Чому так сталося?

На минулих виборах перемогу одержав інший кандидат. Не будемо аналізувати перебіг виборів на селі. Основний аргумент проти Стрельчука, що він уже пенсіонер (хоч пенсію йому оформляти лише наприкінці вересня цього року). Та не така Сергій Стрельчук людина, щоб бігати по селу з паспортом, щось доводячи. Проте не результати виборів примусили нас написати до редакції, а їхні наслідки для вчорашнього сільського голови. Декілька слів про нього і зроблене ним.

Протягом 18 років зроблено чимало. Найголовніше: за його безпосередньої участі в Яструбиновому збудовано середню школу на 464 учнів, торговельний центр, заасфальтовано більш як 30 км вулиць і доріг, відкрито лікарняну амбулаторію, стаціонарне відділення для ветеранів війни та праці. У селі діють дитячий садочок, пральня, млин, олійня, пекарня, будинок культури, бібліотека, музей тощо. Велика увага приділялася будівництву житла.

Голова мав авторитет у районі та області. Двічі обирався депутатом та членом виконкому Вознесенської райради. Був нагороджений почесними грамотами «За вагомий особистий внесок у розвиток місцевого самоврядування» та «За багаторічну сумлінну працю, вагомий особистий внесок в соціально-економічний розвиток села Яструбинове».

Працювала людина, квітло село. До святкування 200-річчя Яструбинового в жовтні минулого року всі гуртом упорядкували вулиці, парки, оселі. Село наче помолодшало. Нещодавно у нас пройшов семінар району з благоустрою. Учасникам показували Яструбинове. Але не згадували про того, чиєму таланту та праці маємо завдячувати за це.

Мешканцям села не байдужа доля колишнього голови. Працював для людей, а залишився без роботи і зарплати. На вакантні місця в райраді не беруть, бо пенсію потрібно буде виплачувати велику. Рідна сільрада, що за законом повинна шість місяців виплачувати колишньому голові заробітну плату, киває на безгрошів'я. Маючи 20 років стажу державної служби, С. Стрельчук потрапив у матеріальну скруту. В які двері стукати заслуженій людині, звідки чекати допомоги?

Іван ПЕТРУШКОВ,
за дорученням мешканців Яструбинового Вознесенського району Миколаївської області.

З ПОШТИ

Пенсійні парадокси

Перший. З високих трибун постійно говорять про те, що пенсії нараховують несправедливо. Ця балаканина триває вже більш як десять років. Набридло! Наприклад, коли я в 80-х роках ішла на пенсію, то отримала максимальну — 132 крб., а моя сестра — 57 крб. Нині в неї 90 грн., а в мене — 116. На пенсії для звичайних людей у бюджеті завжди немає грошей.

Другий. Хто є постійними клієнтами бірж праці? Це ледарі й п'яниці. Їх оформляють на роботу місяців на три, вони там п'ють і порушують режим, доки не виженуть. Потім вони знову повертаються на біржу, отримують допомогу з безробіття. Звісно, ніхто не піде сапати буряки та соняшник, коли можна мати легкі гроші.

Третій. Питаю якось у сусідки (вона «переоформлювала» інвалідність): «Яку групу тобі дали?» «Третю» — відповідає. «А чому вже не другу, як було?» —здивувалася я. «Бо для оформлення другої треба було везти більшу торбу», — була відповідь.

Принаймні таке відбувається в нас. А в селі все і всі на видноті. От і сміються люди з цих порядків і законів. Щоправда, крізь сльози.

О. БОЙЧЕНКО.

Помошна Кіровоградської області.

Живу, бо бачу!

Передплачую вашу газету давно. Подобається «Голос України» тим, що пропонує багато корисної інформації. Журналісти пишуть дотепно і правдиво. Я перестав читати «ГУ» тільки, коли сталося лихо, — захворів на катаракту обох очей. Але передплачував і далі. Спочатку читав за допомогою лінз, згодом зовсім осліп: ледь-ледь міг роздивитися лише назву газети. У Вінницькому госпіталі для інвалідів війни лікар Іван Габрун зробив мені операцію на лівому оці. Через улюблену газету хочу подякувати цій добрій людині: він лікар за покликанням. Коли було знято пов'язку, не міг стримати радість. Без перебільшення скажу: живу, бо бачу! З лінзами можу читати і незграбно писати майже навмання.

Щоправда, тепер загострилася інша хвороба — деформувальний артроз лівого коліна і поліартрит правого. І дарма сподіватися, що за кілька сеансів можна вилікувати те, що спричинила мені Велика Вітчизняна війна. Тисячі фронтових доріг забрали майже все моє здоров'я. Але життя, триває і навколо стільки цікавого!

Олександр ПЛЯЦОК.

Строїнці
Тиврівського району Вінницької області.

Нас залишилося мало

16 років цій страшній чорнобильській трагедії. І лише один Бог знає, як ми, ліквідатори, виживаємо сам на сам зі своїми хворобами. Але ж нас залишилося небагато. Страшно уявити, що було б з Україною, та й з іншими державами, якщо б для ліквідації аварії добровольців свого часу не знайшлося.

Для нас, чорнобильців І і ІІ категорії, пільг та виплат законодавство передбачає силу-силенну. Але ось вже дев'ять місяців я не отримую щомісячної дотації, а допомоги на оздоровлення — третій рік. Невже ми не заслужили на співчуття, коли вже ці копійки мусимо випрошувати в держави, наче милостиню?

Микола ТИЩЕНКО,
ліквідатор аварії на ЧАЕС ІІ категорії.

Петрівка Красногвардійського району
Автономної Республіки Крим.

ФОТОФАКТ

Відпочинок без страху

Цього наркомана затримали на ринку в Севастополі. Щоб курортний сезон був спокійний, співробітники кримських правоохоронних органів проводять оперативно-профілактичну акцію. Її мета — оздоровлення ситуації на півострові, виявлення організованих злочинних формувань, зміцнення громадської безпеки.

Фото Сергія СВЕТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

«Торгсервіс» можна й не жаліти, але державу шкода

Довелося якось побувати нам на одному з мітингів у «столиці» Західного Донбасу — місті Павлограді. То цей мітинг дуже здивував. Які проблеми та вимоги у мешканців шахтарського краю, здогадатися неважко. А тут несподівано передусім обурювалися діями місцевого суду. Кожен, хто виступав, починав з нього. Особливо діставалося на горіхи голові міського суду. Зрозуміло, що оратори по-своєму це пояснювали.

Але мітинг є мітинг: піди ще дізнайся, мають рацію чи ні ті, хто виходив до мікрофона. Хоч один факт, підтверджений розмноженою копією публікації в місцевій газеті, справді насторожив: міліція з ніг збилася, поки «вирахувала» і спіймала нечестивця, який згвалтував 12-літнє дівча, а суд не арештовував. Мотивів рішення не міг збагнути навіть один з керівників міської міліції, про що він відверто і сказав кореспондентові тутешньої газети...

А тепер про «винятковий» мітинг і змусила нас пригадати справа, з якою познайомилися за домаганням читачів газети. У Павлограді уже більше року точаться «запеклі бої місцевого значення» навколо КП «Торгсервіс». Таку назву після роздержавлення та приватизації дістав колишній міськпродторг. Це велика мережа магазинів та крамниць на зразок «Гастроном» або «Продукти». Викупили їх у колективну власність працівники колишнього торгу. Гуртом та у складчину. За ваучери, зароблені в якості орендарів, та «живі» гроші. Тепер ніби живи—не хочу.

Однак незабаром члени цього колективу не могли втямкувати, хто у них за ватажків. Два хазяїна, і квит, а якому кланятися — невідомо. Отож щоб скінчилася така плутанина, представники колективу цілком резонно й звернулися до місцевого суду. Нехай він розбереться, які з двох спільних зборів — а обоє ніби відбулися за участю колективу — законні?

У травні минулого року суд недійсними несподівано визнав рішення обох зборів. Як бути далі? Починати все спочатку?

Коли ні, через два місяці Павлоградський суд, наче схаменувшись, «виправився». І своє попереднє рішення розтлумачив, уявіть собі, так (цитуємо): «Зобов'язати Редько Л. О. передати повноваження генерального директора Литвиченко Л. О.». Яка різниця яке правління взяло верх, котре більшість колективу не сприймало, чи навпаки. Гірше, що на яких підставах так було вирішено, не знайшли за потрібне уточнювати та пояснювати.

Що й спричинило в «Торгсервісі» хвилю нових емоцій. Мало того, Л. Редько насправді не була генеральним директором, а головою правління (див. Статут КП), тому якихось повноважень гендиректора нікому передавати не могла. Прикріше, що суд фактично звільнив її з роботи. Та Людмила Редько не на стадіоні, щоб кричати: «Суддю на мило!». І не на мітингу, щоб просто обурюватися, не переймаючись, ввічливі чи не ввічливі слова підбираєш. Людмила Олексіївна вирішила елементарно і цивілізовано оскаржити рішення суду. Давайте, мовляв, розберемося, що це воно виходить? І мала, погодьтеся, право на це. Та тут цікаво реагує місцевий суд. Ні апеляційної, ні касаційної скарги від Л. Редько він не приймає. З тих міркувань, що жінка — за його «розпорядженням» —наче уже жодного стосунку до «Торгсервісу» не має, то хай більше і не плутається під ногами. А що сторони та особи, що брали участь у розгляді справи, мають право не погоджуватися з рішенням суду та домагатися перегляду, а суд його скаргу мусить прийняти.

■ ■ ■

У Павлограді уже більше року точаться «запеклі бої місцевого значення».

■

Тим часом обов'язки гендиректора в КП «Торгсервіс» почала виконувати Л. Литвиченко. Не сумніваємося, що клопотів на неї одразу звалилося по зав'язку. Діяльність підприємства через тривалі внутрішні «непорозуміння» бажала бути набагато кращою. Але не це, схоже, її хвилювало. На той час Господарський суд Дніпропетровської області прийняв до розгляду позов приватного підприємства «Форсайт». Позов було адресовано КП «Торгсервіс» — ось у чому річ. «Торгсервіс», з'ясувалося, ще раніше, за часів правління Л. Редько, за договором купівлі-продажу левову частку свого нерухомого майна «збув» саме «Форсайту». Збув, гроші одержав, а ось віддавати продане тепер не поспішав. Бо Л. Литвиченко була іншої думки. Вона вважала цю оборудку незаконною...

Далі увагу просимо звернути на перебіг подій у часі. У лютому 2002 року Господарський суд виносить рішення, що ні, все законно — майно було продане. Отож віддайте і не викручуйтеся. А слідом у березні і Апеляційний суд області, розглянувши скаргу «новоочоленого» «Торгсервісу», залишив у силі і без змін рішення Господарського. Все зрозуміло, братці? То які питання? Але оскільки теперішня дирекція на чолі з Л. Литвиченко добровільно відмовлялася коритися судовим вирокам, «Форсайту» нічого не залишалося, як звертатися в державну виконавчу службу з проханням здійснити «операцію» примусово...

Ось тут і з'ясувалася ще одна «несподіванка» в цій історії. Доки в Господарському та Апеляційному судах Л. Литвиченко з усіх сил і щиро боролася за майно рідного КП, вона в своїй апеляційній скарзі жодним словом не обмовилася, що має в кишені дуже «цікаве» рішення Павлоградського міського суду, котре було винесене (а ми звертали вашу увагу до дат) ще у січні 2002 року. А з нього випливало, що нерухоме майно, яке торік викупило і на яке тепер претендувало ПП «Форсайт», належить зовсім не КП «Торгсервіс», а... особисто їй, Л. Литвиченко. Про цей нюанс-сюрприз жінка згадала лише тоді, коли одержала повідомлення державного виконавця про впровадження примусового виконання рішення Господарського суду. Караул, заволала Любов Олексіївна, у мене відбирають власність, яка належить мені!

Наші читачі зараз, очевидно, ладні розчаровано, якщо не презирливо, відкласти газету геть. Усе, мовляв, ясно: всі там одним миром мазані, деруться, як павуки в банці, за власність, а журналісти ще й когось збираються захищати. То знайте: і ми нікого не захищаємо. Але хіба не судова влада і має у таких випадках розставляти крапки над «і» та усіх на свої місця, відмежовуючи зерна від полови та праведне від неправедного? — ось запитання, яке нас насправді хвилює. Яким чином практично все майно КП «Торгсервіс» стало раптом належати персонально одній Л. Литвиченко не з'ясовано. Чи є рішення-документи на цей рахунок у вигляді договорів купівлі-продажу чи дарування або обміну, а просто передавати частки майна колективного підприємства одними його працівниками іншим чи іншому, що й приняв за «аксіому» суд, чинний Закон України «Про власність» не дозволяє. І найдивовижніше: якщо насправді була добровільна згода 1400 осіб — членів КП — передати належне їм у володіння Л. Литвиченко, а Л. Литвиченко відсуджувала його в КП «Торгсервіс» (згоди котрого, виходить, не було?), яке сама й очолювала, тобто сама в себе, то навіщо, питається, було влаштовувати це «судилище»? Не здогадуєтеся? Чи не для того щоб мати судом стверджений факт володіння Л. Литвиченко левовою часткою майна «Торгсервісу»? Щоб цим рішенням, як клин «клином», «вибити» ймовірне тоді ще майбутнє рішення Господарського суду, яке неодмінно мало бути лише на користь ПП «Форсайт»? Це ж бо певно знали тут наперед.

До речі, «Форсайт», дізнавшись про все це в останній момент, кинувся до міського суду з запитом-домаганням негайно познайомитися зі справою, щоб подати касаційну скаргу, а то й зустрічний позов. І одержав відповідь такого змісту: «Павлоградський міський суд не може видати вам копії рішення суду м. Павлоград від 14 січня 2002 року за позовом Литвиченко Л. О. до КП «Торгсервіс» про розподіл майна в натурі і визнання права власності у зв'язку з тим, що ПП «Форсайт» ніякого відношення до цієї справи не має». Пізнаєте стиль і почерк? Бо як же в даному разі «Форсайт» — третій зайвий, якщо фактично з подачі одного суду до фізичної особи перешло майно, яке за рішенням іншого суду належить не КП «Торгсервіс», а ПП «Форсайт»?

Плутанина, скажете, в якій і диявол зломить ногу. Але плутанина, повторюємо, котра виникла таки, не без участі Павлоградського міського суду, який очолює Любов Земцова, хоч як прикро, та факт. Чим енергійніше «Форсайт» намагається відвойовувати свої інтереси, тим войовничіше на нього наступають і правоохоронці. З ініціативи оперуповноваженого управління боротьби з організованою злочинністю Юрія Волошина було порушено кримінальну справу стосовно директора ПП «Форсайт» Вікторії Рац. Ніби є пояснення одного із засновників ПП Валентини Єфименко, що директором Рац не призначали, а стала ним самочинно — підробивши документи. То Єфименко, уявіть собі, апелює тепер до прокуратури, вимагаючи порушити кримінальну справу проти... Ю. Волошина. Бо пояснення вона справді давала, але в тому дусі, що В. Рац призначалася директором. Це пояснення Єфименко і підписала. Та Волошин потім вніс ніби правку-доповнення — частку «не» — у запис її пояснення. Отож вона стверджувала, що Вікторія Рац призначалася директором, а вийшло, що не призначалася. Між іншим, аж обласна прокуратура відмовила Валентині Єфименко, так вона через суд домоглася, щоб «до питання повернулися».

Хоча тим часом обласна прокуратура порушує ще одну кримінальну справу. Уже проти Людмили Редько — голови правління КП «Торгсервіс», «звільненої» з роботи, пам'ятаєте, павлоградським судом. Справу порушено на тій підставі, що Людмила Олексіївна наче перевищила свої повноваження, уклавши договір на продаж добрячої частини майна КП «Торгсервіс» приватному підприємству «Форсайт». Ми маємо тут підстави знову дивуватися уже тому, що органи прокуратури закон зобов'язує перейматися винятково інтересами держави, а не колективних підприємств.

■ ■ ■

Якщо насправді була добровільна згода 1400 осіб — членів КП — передати належне їм у володіння Л. Литвиченко, навіщо влаштовувати «судилище»?

■

Однак справа навіть в іншому. Нас більше цікавить, як можна угледіти ознаки злочину там, де Господарський суд все визнав законним?

То в нас під кінець і набралося кілька питань, на які забаглося одержати чіткі і прямі відповіді. Якщо чесно, то, пригадуючи павлоградський мітинг, на якому довелося побувати, найперше хочеться знати, чи буде затримано підозрюваного у згвалтуванні невинної дитини? Але говоритимемо по суті. Не зайве й з'ясувати, чи прийме, зрештою, у Павлограді касаційні та апеляційні скарги на рішення суду? І чи розглядатимуть їх суди вищих інстанцій? До того ж цілком серйозно, вникаючи в суть перипетій та обов'язково дотримуючись вимог законів. Щоб не заплутувалася ситуація, а, навпаки, вносилася ясність і справедливість. І чи буде дано належну оцінку місцевому суду, якщо його рішення виявляться сумнівними?

У Дніпропетровську, як і в кожному обласному центрі, є обласна прокуратура на чолі з Володимиром Шубою, обласний Апеляційний суд на чолі з Володимиром Вихровим, нарешті обласне управління юстиції, яке очолює Євгенія Шаніна. Отож саме їм передусім і адресуємо свої запитання. Ймовірно, що події навколо якогось павлоградського «Торгсервісу» — не «вершина» того, що нині насправді коїться в їхньому «королівстві». Однак «Торгсервіс», на нашу думку, дуже показовий саме тому, що й зі становленням України як правової держави не все ще гаразд. Якщо не навпаки — геть погано. А це має хвилювати багато кого і в стольному граді Києві.

Анатолій ПОНОМАРЕНКО,
Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

ОГОЛОШЕННЯ

Річна фінансова звітність Акціонерного банку "Експрес–Банк"

Ліцензія НБУ № 89 від 3.12.2001 року

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2001 рік	2000 рік
1.1	Процентний дохід	48352	21735
1.2	Процентні витрати	(12694)	(5960)
1	Чистий процентний дохід	35658	15775
2.1	Комісійний дохід	32145	12805
2.2	Комісійні витрати	(1778)	(611)
2	Чистий комісійний дохід	30367	12194
3	Дивідендний дохід	-	-
4	Чистий торговельний дохід	1877	4302
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	-	(3)
6	Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	1
7	Інший операційний дохід	15	24
8	Операційний дохід	67917	32293
9	Загальноадміністративні витрати	(11554)	(6267)
10	Витрати на персонал	(8946)	(4125)
11	Прибуток від операцій	47417	21901
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(3921)	(1241)
13	Прибуток до оподаткування	43496	20660
14	Податок на прибуток	(14535)	(5953)
15	Прибуток після оподаткування	28961	14707
16	Непередбачені доходи/ витрати	-	-
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**28961**	**14707**
18	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	104	-
19	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	104	-

Голова Правління АБ "Експрес-Банк" Джус Ю.М.
Головний бухгалтер Кадємська І.В.

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2001 рік	2000 рік
	АТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	23543	33668
2	Казначейські та інші цінні папери,	-	-
3	Кошти в інших банках	58743	75689
4	Цінні папери на продаж	5020	-
5	Кредити та заборгованість клієнтів	159634	64860
6	Інвестиційні цінні папери	-	6
7	Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	-	-
8	Основні засоби та нематеріальні активи	20515	12620
9	Нараховані доходи до отримання	718	128
10	Інші активи	1000	897
11	**Усього активів**	**269173**	**187868**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
12	Кошти банків	58019	17434
13	Кошти клієнтів	118544	118943
14	Інші депозити	-	-
15	Боргові цінні папери, емітовані банком	-	-
16	Нараховані витрати до сплати	424	182
17	Інші зобов'язання	13291	1412
18	**Усього зобов`язань**	**190278**	**137971**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
19	Статутний капітал	28324	27624
20	Капіталізовані дивіденди	-	-
21	Акції, що викуплені в акціонерів	-	(4)
22	Емісійні різниці	-	-
23	Резерви	2840	1369
24	Результати переоцінки	8	10
25	Нерозподілений прибуток	47722	20898
26	у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	1	-
27	**Усього власного капіталу**	**78895**	**49897**
28	**Усього пасивів**	**269173**	**187868**

Голова Правління АБ "Експрес-Банк" Джус Ю.М.
Головний бухгалтер Кадємська І.В.

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК
про результати перевірки незалежною
Аудиторською фірмою ТОВ "Консультант"
фінансово-господарської діяльності
АБ "Експрес-Банк" за 2001 рік

м.Київ ***"07" лютого 2002 року***

ВСТУП

ТОВ Аудиторська фірма "Консультант", м. Київ (ліцензія Аудиторської Палати України № 000202 від 23.06.94 року (продовженої рішенням АПУ від 08.06.98 р., протокол №10, до 08.06.2003 р., свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів аудиторської діяльності № 0202 видане рішенням Аудиторської Палати України від 26.01.01р. № 98), згідно з договором № 60 від 31 жовтня 2001 року, укладеним з АБ "Експрес-Банк", здійснила аудиторську перевірку результатів фінансово-господарської діяльності банку за 2001 рік та поданих в додатку форм річної фінансової звітності станом на 31 грудня 2001 року.

Відповідальність стосовно вказаної фінансової звітності несе керівництво банку.

Нашим обов'язком є підготовка висновку відносно цієї фінансової звітності на підставі проведеного нами аудиту.

ВИСНОВОК АУДИТОРА ПРО АУДИТОРСЬКУ ПЕРЕВІРКУ РЕЗУЛЬТАТІВ ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АБ "ЕКСПРЕС-БАНК" ЗА 2001 РІК

На основі даних здійсненої нами перевірки, ми підтверджуємо, що фінансова звітність АБ "Експрес-Банк" станом на 31 грудня 2001 року складена на підставі реальних даних бухгалтерського обліку й в усіх суттєвих аспектах достовірно та повно дає фінансову інформацію про його діяльність за 2001 рік.

Система бухгалтерського обліку та звітність відповідає законодавчим і нормативним вимогам щодо організації і ведення бухгалтерського обліку в банках України.

Показники фінансової та бухгалтерської звітності є достовірні, повно та точно відображають результати діяльності АБ "Експрес-Банк" за 2001 рік. Результати фінансово-господарської діяльності банку за 2001 рік також достовірно і в повному обсязі відображені в його звітності. Прибуток, що підлягає оподаткуванню, визначений правильно.

Стан системи внутрішньобанківського контролю та діяльності служби внутрішньобанківського аудиту задовільні і відповідають діючим вимогам.

Банк дотримується порядку формування та створення резервів відповідно до вимог чинного законодавства України та нормативних актів НБУ. Якість кредитного портфеля достатня, частка нестандартних кредитів незначна.

АБ "Експрес-Банк" здійснює свою діяльність згідно чинного законодавства України та нормативних актів НБУ, дотримується встановлених НБУ економічних нормативів, фінансовий стан його стабільний, він є ліквідним та платоспроможним.

Директор-аудитор
ТОВ Аудитфірми "Консультант"
(сертифікат АПУ серія Б № 000113
від 28.01.2000 року) А.М.Герасимович

Звіт про власний капітал

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Статутний капітал, зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Результат переоцінки	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди, усього 2001 рік	2000 рік
1	**Залишок на 1.01**	**27624**	**-**	**(4)**	**1369**	**10**	**20898**	**-**	**49897**	**28978**
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.2	Виправлення помилок	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Скоригований залишок на початок року	27624	-	(4)	1369	10	20898	-	49897	28978
3	Переоцінка основних засобів	-	-	-	-	(2)	-	-	(2)	-
4	Переоцінка нематеріальних активів	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Покриття перевищення сум попередніх дооцінок над сумою попередніх уцінок залишкової вартості об`єктів необоротних активів, що раніше були переоцінені, у разі їх вибуття	-	-	-	-	-	2	-	2	-
6	Дивіденди за минулий рік сплачені	-	-	-	-	-	(666)	-	(666)	(4272)
7	Капіталізовані дивіденди за минулий рік	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Чистий прибуток	-	-	-	-	-	28961	-	28961	14707
9	Розподіл у загальні резерви банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Розподіл у резервні фонди	-	-	-	1471	-	(1471)	-	-	-
11	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал	700	-	-	-	-	-	-	700	-
12	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)	-	-	-	-	-	-	-	-	10488
13	Купівля власних акцій	-	-	(2)	-	-	(1)	-	(3)	(6)
14	Продаж раніше викуплених власних акцій	-	-	6	-	-	-	-	6	2
15	**Залишок за станом на кінець дня 31 грудня**	**28324**	**-**	**-**	**2840**	**8**	**47723**	**-**	**78895**	**49897**

Голова Правління АБ "Експрес-Банк" Джус Ю.М.
Головний бухгалтер Кадємська І.В.

Господарським судом Львівської області порушено справи про банкрутство за заявами ДПІ Львівської області до:

1. ВАТ «Залізобетон», код 05505503, справа № 7/75-7/294, юридична адреса: 80040, Львівська область, Сокальський район, смт. Жвирка, вул. 1-го Травня,7 р/р 26007301400614 в Червоноградському відділенні АКБ «Промінвестбанку» МФО 325376.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Шлапака В. І. (м. Львів, вул. Огієнка, 9, кв.5).

2. ВАТ «Городоцький завод будкераміки», справа № 7/32-7/38, юридична адреса: 81500, Львівська область, м. Городок, вул. Заводська, 15, р/р 26009370426001 в Городоцькому відділенні Львівської дирекції банку «Україна», МФО 325644.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Боляка І. В. (м. Львів, вул. Стрімка, 4/8).

3. МКП «Оболонь», справа №7/184-21/322, юридична адреса : м. Львів, вул. В. Великого, 83/31, р/р 2600200011936 в ЛОФ АКБ Соціального розвитку «Укрсоцбанку», МФО 325019.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Лопатіна Є. І. (ліцензія № 323 від 29.12.2000 р.).

4. ТзОВ «Аскона», справа № 7/61-39/83, юридична адреса: Львівська область, Пустомитівський район, с. Солонка, буд. 13, кв. 4, р/р 26001276019001 в ЗГРУ «Приватбанк», МФО 325321.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого ліцензованого спеціаліста Качура М. В. (ліцензія № 249590 від 19.10.2001 р.).

5. ПП «ТРАНС КОМ», справа № 7/52-39/66, юридична адреса: Львівська область, Городоцький район, м. Комарно, вул. Січових Стрільців, 4, р/р 26009301117 у Городоцькому відділенні № 6324 ВАТ «Державний ощадний банк України», МФО 385015.

Розпорядником майна призначено Машевського В. Е. Ліцензія АА № 250139. Адреса: м. Львів, вул. І. Лукича, буд. 3 кв. 1.

6. Птахофабрика «Глинянська», справа № 2/431, 7/21-7/21, юридична адреса: Львівська область, Городоцький район, м. Глиняни, вул. Філатова, 6, р/р 26004360903001 в Золочівському відділенні Львівської дирекції банку «Україна», МФО 325644.

Розпорядником майна призначено представництво ВДМ у Золочівському районі Львівської області.

7. ТзОВ «Семеліна», справа № 7/40-21/13, юридична адреса: Львівська область, Городоцький район, с. Повітно, р/р 260090110248980 у ЛФ КБ «Фінанси та кредит», МФО 325923.

Розпорядник майна арбітражний керуючий ліцензований спеціаліст Невеличук К. В. (ліцензія № 249643 від 12.01.2001 р.).

Господарський суд Львівської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: 79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81.

Пункт 6 «Повестки дня» очередного общего собрания акционеров ЗАО «Марг-Вест», которое состоится 7 августа 2002 года в 13-00 по адресу: г. Донецк, пр. Ильича, 99 в актовом зале предприятия (Голос Украины № 107 от 14.06. 2002 г.) читать в следующей редакции:

П. 6. Внесение изменений в учредительные документы Общества.

Дирекция ЗАО «Марг-Вест».

Арбітражним судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) по справі № Б26/84/01 24.05.2002 р. МПП «Паритет»(53200, Дніпропетровська обл., м. Нікополь, пр. Трубників, буд.7, кімн. 40, р/р 26007100074001 в Нікопольському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305114, код ЄДРПОУ 20200988) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Міхайліді Павла Миколайовича, ліцензія арбітражного керуючого № 249698 (50000, м. Кривий Ріг, вул. К. Лібкнехта, буд. 7), тел./факс (0564) 28-39-61.

До уваги акціонерів
ВАТ «КОНЦЕРН ГАЛНАФТОГАЗ»

9 серпня 2002 року об 11.00 за адресою: 79056, м. Львів вул. Пластова,1 відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «КОНЦЕРН ГАЛНАФТОГАЗ»

Порядок денний:

1. Про затвердження результатів підписки на акції другого випуску ВАТ «Концерн Галнафтогаз».

2. Про внесення змін та доповнень до статуту ВАТ «Концерн Галнафтогаз».

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися з 9.00 до 10.45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

- *документ, що посвідчує особу;*
- *доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).*

Пропозиції акціонерів щодо доповнень порядку денного зборів приймаються не пізніше як за 30 днів до їх скликання.

Телефон для довідок: (0322) 98-96-31

Рада директорів

Господарським судом м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44 Б) постановою № 23/697 від 10.06.2002 р. Відкрите акціонерне товариство «Київський завод художнього скла» (03039, м. Київ, Червонозоряний пр-т, 119, код ЄДРПОУ 00293284, р/р 2600031255144 в Московському відділенні «Промінвестбанк» м. Києва, МФО 322175) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Рамазанова С. Г. (ліцензія серії АА № 047813 від 18.10.2001 р.)

Згідно постанови Господарського суду Херсонської області від 12.03.2002 р. (справа № 6/13-Б за заявою ХОУГФУ м. Херсона) Дочірнє підприємство ВАТ «Херсонський Облрембудтрест» Ремонтно-будівельне управління № 2, код 05474665, р/р № 26009301770369 в Комсомольському відділенні Промінвестбанку м. Херсона, МФО 352231 адреса: м. Херсон, вул. Філатова, 42 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Бондаря С. І. ліцензія № 250431 АА від 11.04.02 р.

Претензії приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення за адресою: м. Херсон, вул. 9-го Січня 32/30, РБУ-2, тел.: 26-46-70.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) 14.05.2002 р. прийняв постанову за справою № 12/33б про визнання банкрутом Кооператив «Рапід» (93000, Луганська область, м. Рубіжне, вул. Горького, 6 ЗКПО 23258623, р/р 26000301100523 в Рубіжанському відділенні АК ПІБ та відкриття ліквідаційної процедури. Ліквідатором призначено Воронько Олексія Олексійовича (ліцензія № 249871 від 31.10.01, 93400, м. Луганськ, вул. Советська, буд. 92, кв. 7)

Мале науково-виробниче підприємство «Лілея», зареєстроване Радянською РДА м. Києва 12.09.1996 р., за № 01391, ідентифікаційний код 19123917, повідомляє про перереєстрацію в товариство з обмеженою відповідальністю «Лілея».

Постановлением Хозяйственного суда Запорожской области от 31 мая 2002 года ООО «Триоком» признано банкротом (дело № 5/3/114-02), открыта ликвидационная процедура. Ликвидатором назначена Снитко О. А. Реквизиты ООО «Триоком»: 69600, г. Запорожье, ул. Нахимова,1-А, р/с 26007280063001 в ЗРУ КБ «Приватбанк» г. Запорожье, МФО 313399, код 30256297.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Круп», код за ЄДРПОУ 23027444 заявляє про свою ліквідацію.

Адреса ліквідаційної комісії: 84888, м. Краматорськ, Донецької обл., б. Машинобудівників, 30.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія.

22 липня 2002 р., за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького,2/240 о 14.00 відбудеться аукціон з продажу за грошові кошти нерухомого та рухомого майна Малого підприємства «Скорпіон» (Тячівський р-н, с. Бедевля). З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів —Регіонального Агентства з питань банкрутства в Закарпатській області — за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького,2/240, тел. (03122) 3-59-37.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) у справі № Б15/2/154/98 від 15.05.2002 р. припинив повноваження ліквідаторів, призначених 30.12.98 р. Ухвалою Господарського суду у справі про банкрутство ПФТФ «Олександр», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Короленко, 15.

Ліквідатором призначено Тагаєва В. П. ліцензія Мінекономіки України АА № 250314 (49048, м. Дніпропетровськ, вул. Високогірна, 6а, тел.(0562) 45-04-07, факс 32-35-21.

МК НВКП «Астон» м. Вінниця, вул. Київська,52, кв.65, код ЗКПО 13333252. Р/р 2600418000374 в АКБ «Правекс-банк» м. Вінниці, МФО 302742 повідомляє про ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації об'яви.

Битва за Кіровоград триває

РЕЗОНАНС

Обласна територіальна виборча комісія запропонувала членам Кіровоградського міськвиборчкому терміново — не пізніше 19 червня — відповідно до статті 48 Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» оприлюднити результати повторних виборів кіровоградського міського голови.

Зважаючи на ситуацію, що склалася в міській виборчій комісії, члени облвиборчкому згодні самі прийняти відповідне рішення в разі, якщо міська комісія надасть у їхнє розпорядження необхідні для цього документи.

Тим часом засідання місцевого суду Ленінського району Кіровограда, на якому мають розглядати позов кандидата на посаду міського голови Володимира Ярошенка на дії міської виборчої комісії, з дня на день відкладається через анонімні дзвінки «доброзичливців» про начебто закладену вибухівку в готелі «Україна», де нині розміщується суд.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

З «Аеросвітом» до Самари й назад

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ТРАНСПОРТ

Відома українська авіакомпанія «Аеросвіт» відкрила новий регулярний рейс за маршрутом Київ—Самара—Київ.

Відтепер тричі на тиждень з «Борисполя» до столиці Поволжя вирушатиме новітній комфортабельний «Боїнг-737». Коштуватиме квиток в обидва кінці приблизно 130 доларів.

Як повідомив генеральний директор «Аеросвіту» Григорій Гуртовий, новий рейс дасть змогу нашим громадянам, а також пасажирам, які прямують через Україну, зручніше діставатися до інших російських міст — Красноярська, Нижньовартовська, Єкатеринбурга, Казані, Новгорода. У свою чергу, росіянам, які прямуватимуть транзитом через «Бориспіль», буде запропоновано зручні «стикування» з рейсами до міст України, Східної і Західної Європи, що дасть змогу українським авіаторам скласти конкуренцію іноземним компаніям.

За словами Міністра транспорту України Георгія Кірпи, розширення авіасполучення з Росією стане складовою розробки майбутньої українсько-російської програми розвитку міжконтинентальних транс'європейських транспортних коридорів Схід—Захід. Конкретніше її передбачено обговорити восени під час спільної колегії транспортних відомств обох держав. При цьому до програми у перспективі приєднаються Казахстан і Білорусь.

Ішлося й про суто внутрішні авіарейси. Невдовзі заплановано створити одну компанію для їх забезпечення. До речі, нині тут працює понад 20 компаній. А створення нового «дочірнього» авіапідприємства дасть змогу стабілізувати ситуацію з авіаперевезеннями. У рамках згаданої програми вітку ціни знижено вдвічі, а кількість внутрішніх рейсів збільшено у чотири рази.

Андрій БОРИС.

На знімку (зліва направо): генеральний директор авіакомпанії «Аеросвіт» Григорій Гуртовий, міністр Транспорту Георгій Кірпа, президент «Міжнародних авіаліній України» Віталій Потомський.

Довідка «ГУ». Авіакомпанія «Аеросвіт» протягом 2001 року перевезла 316 тис. пасажирів, що на 28,5% більше, порівняно з 2000 роком. Коефіцієнт зайнятості крісел протягом 2001 року становив 56,3%. Частка «Аеросвіту» на ринку міжнародних перевезень серед українських авіакомпаній сягнула 28%. Нині шість літаків Боїнг-737, які належать компанії, здійснюють польоти у 28 напрямах до 15 країн світу.

Згоріли живцем

ТРАГЕДІЯ

Троє осіб загинули у Знам'янці Кіровоградської області внаслідок необережного поводження із газом.

Господарі запросили сусіда відремонтувати газовий балон. Горе-майстер був напідпитку, і ремонтні роботи проводив, не виймаючи цигарки з рота. Коли відкрутив шток, газ почав швидко виходити з балона і спалахнув. Вогнею хвилею чоловіка відкинуло до протилежної стіни приміщення, де стояла господарка. Нещасні згоріли живцем.

69-річний господар у цей час відпочивав на веранді. Він устиг вибігти з палаючого приміщення. З важкими опіками легенів його було доставлено до центральної районної лікарні. Та, попри намагання лікарів, врятувати чоловіка не вдалося, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.**

СПОРТ

Ще раз про динамівські зміни

Футбол. Як уже повідомлялося, минулої п'ятниці відбулися збори акціонерів ЗАТ «ФК «Динамо», Київ». На ньому було скасовано посаду почесного президента, яку з 1998 року обіймав Григорій Суркіс. Потім учасники зібрання одноголосно підтримали пропозицію голови Наглядової ради ЗАТ Валентина Згурського про призначення президентом клубу Ігоря Суркіса.

А той, у свою чергу, запропонував затвердити олімпійського чемпіона Олексія Михайличенка головним тренером команди. Олексій Олександрович Михайличенко народився в Києві 30 березня 1963 року. Корінний динамівець, пройшов усі етапи в клубі від ДЮСШ до основного складу команди майстрів, за яку виступав з 1983 по 1990 рік. Потім грав в італійській «Сампдорії» (1990—1992 роки), шотландському «Рейнджерсі» (Глазго).

У чемпіонатах СРСР за «Динамо» провів 137 матчів, забив 39 м'ячів. Чемпіон СРСР 1985, 1986, 1990 років. Володар Кубка СРСР 1987 і 1990 років. Володар Кубка кубків-1986. Чемпіон Італії-1991. Чемпіон Шотландії 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 років. У складі союзної збірної провів 24 матчі, забив шість м'ячів. У складі олімпійської збірної зіграв 14 матчів, забив сім м'ячів. Віце-чемпіон Європи-1988. Олімпійський чемпіон-1988. За збірну незалежної України зіграв два матчі. У тренерському штабі «Динамо» (Київ) з 1997 року. Володіє англійською та італійською мовами.

І проти цього рішення не знайшлося жодного. Допомагатимуть Михайличенкові в роботі Анатолій Дем'яненко, Валерій Зуєв і Михайло Михайлов. У клубі відновлено посаду начальника команди. На неї призначено заслуженого тренера країни, кандидата педагогічних наук, соратника і однодумця Валерія Лобановського — Олега Базилевича.

— Я прекрасно розумію, яку відповідальність взяв на себе, — сказав Олексій Михайличенко. — І, повірте, зроблю все можливе, щоб виправдати виявлену мені довіру. Відлагоджена структура клубу не потребує жодних кардинальних змін, варто лише дотримуватися обраного курсу.

Запоріжці виграли «процес»

За підсумками чемпіонату України-2001/2002 три клуби — «Металіст», «Металург» (Запоріжжя) та «Дніпро» — набрали однакову кількість очок. ПФЛ поспішила назвати четвертими харків'ян і віддала їм місце в Кубку УЄФА. Однак представники Запоріжжя довели, що це було неправильне рішення, і звернулися до Федерації футболу України з проханням розглянути дотримання вимог Регламенту чемпіонату згідно зі статтею 19, параграф 2. Виконком ФФУ розглянув це питання і вирішив його на користь запоріжців.

Шістнадцятого визначено

Минулої неділі на столичному стадіоні ЦСКА відбувся перехідний матч за право виступати у вищій лізі вітчизняного футболу. Зустрілися олександрійська «Поліграфтехніка» і житомирське «Полісся». Перемогли олександрійці — 1:0 (Бабич).

Отже, у черговому чемпіонаті країни, який стартує 7 липня, виступатимуть: «Шахтар», «Динамо», «Металург» Д, «Металург» Зп, «Металіст», «Дніпро», «Таврія», «Карпати», «Кривбас», «Металург» М, «Ворскла», «Арсенал», «Поліграфтехніка», «Волинь-1», «Чорноморець», «Оболонь».

Корея-Японія: хроніка подій

Чемпіонат світу-2002. Матчі 1/8 фіналу.

15 червня. Согвіхо. **Німеччина—Парагвай. 1:0.** Нойвілл, 88.

Італієць Чезаре Мальдіні та його підопічні — парагвайські футболісти навіть і не збиралися заспівати «хеппі берз дей» Оліверу Кану. Навпаки, вони будь-що намагалися засмутити його і зіпсувати день народження найкращому воротареві світу. Але білочубий Олівер зіграв бездоганно.

Сильним завжди таланить. Цю істину ще раз підтвердили німці, забивши переможного м'яча за дві хвилини до завершення основного часу матчу.

Нііґата. **Данія—Англія. 0:3.** Фердинанд, 5, Оуен, 22, Гескі, 45.

Швидкий гол (та ще й не без допомоги воротаря Томаса Соренсена) завжди вибиває з колії. Не можна сказати, що данці не пручалися, не билися за перемогу. Але якось несподівано легко вони поступилися англійцям.

16 червня. Вперше на цьому чемпіонаті ми стали свідками і додаткового часу і, зрештою, післяматчевих пенальті.

Оїта. **Швеція—Сенегал. 1:2.** Ларссон, 11 — А. Камара, 37, 104.

Сенегальців — могильників чемпіонів світу — французів — не знітив швидко пропущений гол. Вони поступово перебрали ініціативу і ще в першому таймі встановили рівновагу. А в овертаймі герой матчу Анрі Камара поставив переможну крапку.

Сувон. **Іспанія—Ірландія. 4:3** (основний час — 1:1, додатковий час — 0:0, післяматчеві пенальті — 3:2). Морієнтес, 8 — Роббі Кін, 90, з пенальті. На 63-й хв. ірландець Хат не реалізував пенальті. Післяматчеві одинадцятиметрові реалізували: Р. Кін, Фіннан —Йєрро, Бараха, Мендьєта; не реалізували: Голланд, Конноллі, Кілбейн — Хуанфран, Валерон.

Це було захопливе протистояння гідних суперників. Доля всміхнулася іспанцям. А вони в свою чергу мають носити на руках свого 21-річного воротаря Ікера Касильяса, який узяв кілька «мертвих» м'ячів і парирував три(!) пенальті.

17 червня. Чонджу. **Мексика—США. 0:2.** Макбрайд, 8, Донован, 65.

Кобе. **Бразилія—Бельгія. 2:0.** Рівалдо, 67, Роналдо, 87.

Аліна — чемпіонка світу!

Бокс. Представниця Національної ліги професіонального боксу України, неодноразова чемпіонка Європи, киянка Аліна Шатернікова нарешті здобула і світовий титул. Чарівна українка в центрі розваг «The Equinoxe Club» у Лондоні, що на майдані Пікаділлі, виграла десятираундовий бій у чемпіонки Європи за версією WIBF англійки Кеті Браун. Тепер Аліна Шатернікова — чемпіонка світу за версією WBF.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: наша славна чемпіонка Аліна Шатернікова!

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера *Світлана* **ПИСАРЕНКО.**

Редколегія:
Сергій **ПРАВДЕНКО**,
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Людмила **КОХАНЕЦЬ**,
Анатолій **МАРЦИНОВСЬКИЙ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311109. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій